

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2006/123/ES**z 12. decembra 2006****o službách na vnútornom trhu**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 47 ods. 2 prvú a tretiu vetu a jej článok 55,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Európske spoločenstvo sa snaží vytvoriť ešte užšie väzby medzi štátmi a národmi Európy a zaručiť hospodársky a sociálny pokrok. V súlade s článkom 14 ods. 2 zmluvy je vnútorný trh oblasťou bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb služieb. V súlade s článkom 43 zmluvy je zaručená sloboda usadiť sa. Článok 49 zmluvy zakladá právo poskytovať služby v rámci Spoločenstva. Odstraňovanie prekážok rozvoja činností v oblasti služieb medzi členskými štátmi je dôležité pre posilnenie integrácie národov Európy a pre podporu vyrovnaného a trvalo udržateľného hospodárskeho a sociálneho pokroku. Pri odstraňovaní týchto prekážok je nevyhnutné zabezpečiť, aby rozvoj činností v oblasti služieb prispieval k splneniu úlohy ustanovenej v článku 2 zmluvy, ktorou je podporovať v rámci Spoločenstva harmonický, vyvážený a trvalo udržateľný rozvoj hospodárskych činností, vysokú úroveň zamestnanosti a sociálnej ochrany, rovnoprávnosť medzi mužmi a ženami, trvalo udržateľný a neinflačný rast, vysokú úroveň konkurencieschopnosti a zblížovania hospodárskej výkonnosti, vysokú úroveň ochrany a zlepšovanie kvality životného prostredia, zvyšovanie životnej úrovne a kvality života a hospodárskej a sociálnej súdržnosti a solidarity medzi členskými štátmi.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 8.9.2005, s. 113.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 43, 18.2.2005, s. 18.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 16. februára 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 24. júla 2006 (Ú. v. EÚ C 270 E, 7.11.2006, s. 1) a pozícia Európskeho parlamentu z 15. novembra 2006. Rozhodnutie Rady z 11. decembra 2006.

- (2) Konkurencieschopný trh so službami je nevyhnutný na podporu hospodárskeho rastu a na tvorbu pracovných miest v Európskej únii. Mnohé prekážky v rámci vnútorného trhu v súčasnosti bránia poskytovateľom, najmä malým a stredným podnikom (MSP), rozširovať svoje činnosti za hranice svojho štátu a využívať v plnom rozsahu výhody vnútorného trhu. Táto skutočnosť oslabuje konkurencieschopnosť poskytovateľov z Európskej únie vo svete. Voľný trh, ktorý vyžaduje od členských štátov zrušenie obmedzení týkajúcich sa cezhraničného poskytovania služieb, a zároveň zvyšovanie transparentnosti a informovanosti spotrebiteľov, by spotrebiteľom umožnil širší výber a lepšie služby za nižšie ceny.

- (3) Správa Komisie o stave vnútorného trhu so službami poskytuje podrobný zoznam veľkého počtu prekážok, ktoré bránia alebo spomaľujú rozvoj služieb medzi členskými štátmi, najmä služieb poskytovaných zo strany MSP, ktoré prevládajú v oblasti služieb. Správa uzaviera, že desať rokov po predpokladanom dokončení vnútorného trhu stále existuje obrovský rozdiel medzi víziou integrovaného hospodárstva Európskej únie a realitou, ako ju poznajú európski občania a poskytovatelia. Prekážky ovplyvňujú široké spektrum činností v oblasti služieb vo všetkých etapách činnosti poskytovateľa a vyznačujú sa viacerými spoločnými znakmi vrátane toho, že často vznikajú v dôsledku administratívnej záťaže, právnej neistoty súvisiacej s cezhraničnou činnosťou a nedostatkom vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi.

- (4) Keďže služby predstavujú hnaciu silu hospodárskeho rastu a predstavujú 70 % HDP a zamestnanosti vo väčšine členských štátov, takáto fragmentácia vnútorného trhu má nepriaznivý dopad na celé európske hospodárstvo, najmä na konkurencieschopnosť MSP a pohyb pracovníkov, a bráni spotrebiteľom v získaní prístupu k väčšej rôznorodosti služieb za konkurencieschopnú cenu. Je dôležité upozorniť, že odvetvie služieb je hlavným zamestnávateľom najmä pre ženy, ktoré môžu získať veľmi veľa z nových možností, ktoré ponúka dokončenie vnútorného trhu so službami. Európsky parlament a Rada zdôraznili, že odstránenie právnych prekážok vytvorenia skutočného vnútorného trhu je prioritou pre splnenie cieľa stanoveného na zasadnutí Európskej rady v Lisabone 23 a 24 marca 2000, ktorým je zlepšenie zamestnanosti

a sociálnej súdržnosti a dosiahnutie trvalo udržateľného hospodárskeho rastu, aby sa tak Európska únia stala do roku 2010 najkonkurencieschopnejšiu a najdynamickejšiu znalostnou ekonomikou na svete s väčším množstvom a lepšími pracovnými príležitosťami. Odstránenie týchto prekážok pri súčasnom zabezpečení vyspelého európskeho sociálneho modelu je preto základnou podmienkou prekonania ťažkostí pri vykonávaní lisabonskej stratégie a oživenia európskeho hospodárstva, najmä z hľadiska zamestnanosti a investícií. Z toho dôvodu je dôležité vytvoriť vnútorný trh so službami, v ktorom bude v správnej rovnováhe otvorenosť trhu, zachovanie služieb verejného záujmu a sociálne práva a práva spotrebiteľov.

(5) Preto je potrebné odstrániť prekážky týkajúce sa slobody poskytovateľov usadiť sa v členských štátoch a voľného pohybu služieb medzi členskými štátmi a zaručiť príjmom a poskytovateľom právnú istotu potrebnú na praktický výkon týchto dvoch základných slobôd uvedených v zmluve. Keďže prekážky na vnútornom trhu so službami majú vplyv na prevádzkovateľov, ktorí sa chcú usadiť v inom členskom štáte alebo ktorí poskytujú službu v inom členskom štáte bez toho, aby tam boli usadení, je potrebné umožniť poskytovateľom, aby mohli vyvíjať svoje činnosti v oblasti služieb na vnútornom trhu buď usadením sa v členskom štáte, alebo využívaním voľného pohybu služieb. Poskytovatelia by mali mať možnosť voľby medzi týmito dvoma slobodami v závislosti od svojej stratégie rastu v každom členskom štáte.

(6) Tieto prekážky nemožno odstrániť len spoliehaním sa na priamu uplatniteľnosť článkov 43 a 49 zmluvy, keďže na jednej strane riešenie jednotlivých prípadov prostredníctvom konaní o porušení a nesplnení povinností voči dotknutému členskému štátu by bolo pre vnútroštátne orgány aj inštitúcie Spoločenstva, najmä po rozšírení, veľmi zložité a na druhej strane si zrušenie mnohých prekážok vyžaduje predchádzajúcu koordináciu vnútroštátnych právnych systémov vrátane vytvorenia administratívnej spolupráce. Legislatívny nástroj Spoločenstva umožňuje vytvoriť skutočný vnútorný trh so službami, ako to uznali Európsky parlament a Rada.

(7) Táto smernica ustanovuje všeobecný právny rámec, ktorý poskytuje prospech širokému spektru služieb, pričom zohľadňuje rozdielne charakteristiky jednotlivých druhov činností alebo povolání a ich systémy regulácie. Základom tohto rámca je dynamický a selektívny prístup prioritne spočívajúci v rýchlym odstraňovaní prekážok a v ostatných prípadoch tento prístup predpokladá začatie procesu hodnotenia, konzultácií a doplňujúcej harmonizácie konkrétnych záležitostí, čo umožní postupnú a koordinovanú modernizáciu vnútroštátnych regulačných systémov týkajúcich sa činností v oblasti služieb, nevyhnutnú na vytvorenie skutočného vnútorného trhu so službami do roku 2010. Mala by sa ustanoviť vyvážená sústava opatrení,

ktorá zahrnie cieľnú harmonizáciu, administratívnu spoluprácu, ustanovenie týkajúce sa slobody poskytovať služby a podporu vypracovania kódexov správania sa v určitých záležitostiach. Takáto koordinácia vnútroštátnych legislatívnych systémov by mala zabezpečiť vysoký stupeň právnej integrácie Spoločenstva a vysokú úroveň ochrany cieľov všeobecného záujmu, najmä ochrany spotrebiteľov, ktoré sú nevyhnutné na vytvorenie dôvery medzi členskými štátmi. V tejto smernici sa tiež zohľadňujú iné ciele všeobecného záujmu, vrátane ochrany životného prostredia, verejnej bezpečnosti a zdravia, ako aj potreba súladu s pracovným právom.

(8) Bolo by vhodné, aby sa ustanovenia tejto smernice týkajúce sa slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb uplatňovali len do tej miery, aby boli dané činnosti otvorené hospodárskej súťaži, teda aby nezaväzovali členské štáty liberalizovať služby všeobecného hospodárskeho záujmu ani privatizovať verejnoprávne subjekty, ktoré takéto služby poskytujú, ani zrušiť existujúce monopoly na iné činnosti alebo určité distribučné služby.

(9) Táto smernica sa uplatňuje len na požiadavky, ktoré majú vplyv na prístup k činnostiam v oblasti služieb alebo na ich výkon. Z tohto dôvodu sa neuplatňuje na požiadavky, ako sú pravidlá cestnej premávky, pravidlá týkajúce sa rozvoja alebo využitia pozemkov, územné plánovanie v mestách a na vidieku, stavebné predpisy, ako ani na správne sankcie uložené za nedodržanie takýchto pravidiel, ktoré konkrétne neupravujú alebo neovplyvňujú činnosti v oblasti služieb, ale ktoré musia poskytovatelia dodržiavať počas vykonávania svojej hospodárskej činnosti rovnako, ako iné súkromné osoby.

(10) Táto smernica sa nevzťahuje na požiadavky upravujúce prístup určitých poskytovateľov k verejným finančným prostriedkom. Takéto požiadavky zahŕňajú predovšetkým tie, ktoré stanovujú podmienky, na základe ktorých majú poskytovatelia nárok na získanie verejných finančných prostriedkov vrátane špecifických zmluvných podmienok, a najmä noriem kvality, ktoré je potrebné dodržať ako podmienku na získanie verejných finančných prostriedkov, napríklad v prípade sociálnych služieb.

(11) Táto smernica nezasahuje do opatrení, ktoré prijali členské štáty v súlade s právom Spoločenstva, v súvislosti s ochranou alebo podporou kultúrnej a jazykovej rôznorodosti a plurality médií vrátane ich financovania. Táto smernica nebráni členským štátom uplatňovať ich základné práva a zásady vzťahujúce sa na slobodu tlače a slobodu prejavu. Táto smernica neovplyvňuje zákony členských štátov, ktoré zakazujú diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti alebo z dôvodov, ktoré sú ustanovené v článku 13 zmluvy.

- (12) Cieľom tejto smernice je vytvoriť právny rámec na zabezpečenie slobody usadiť sa a slobodného pohybu služieb medzi členskými štátmi a neharmonizuje, ani sa nedotýka trestného práva. Členské štáty by však nemali mať možnosť obmedzovať slobodu poskytovať služby uplatnením ustanovení trestného práva, ktoré špecificky ovplyvňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo vykonávanie tejto činnosti na účely obchádzania pravidiel stanovených v tejto smernici.
- (13) Je rovnako dôležité, aby táto smernica plne dodržiavala iniciatívy Spoločenstva vychádzajúce z článku 137 zmluvy na účely dosiahnutia cieľov jej článku 136, týkajúcich sa podpory zamestnanosti a lepších životných a pracovných podmienok.
- (14) Táto smernica neovplyvňuje podmienky zamestnávania, vrátane maximálnej dĺžky pracovného času a minimálnej doby odpočinku, minimálnej ročnej dovolenky, minimálnej mzdy, ako ani zdravia, bezpečnosti a hygieny pri práci, ktoré členské štáty uplatňujú v súlade s právom Spoločenstva, a neovplyvňuje ani vzťahy medzi sociálnymi partnermi, vrátane práva vyjednávať a uzatvárať kolektívne zmluvy, práva na štrajk a pracovné opatrenie v súlade s vnútroštátnym právom a postupmi, ktoré rešpektujú právo Spoločenstva, ani sa neuplatňuje na služby poskytované agentúrami na sprostredkovanie dočasného zamestnania. Táto smernica neovplyvňuje právne predpisy členských štátov o sociálnom zabezpečení.
- (15) Táto smernica rešpektuje výkon základných práv, ktoré sa uplatňujú v členských štátoch a ktoré sú uznané v Charte základných práv Európskej únie a sprievodných vysvetleniach a dáva ich do súladu so základnými slobodami ustanovenými v článkoch 43 a 49 zmluvy. Tieto základné práva zahŕňajú právo na pracovné opatrenie v súlade s vnútroštátnym právom a postupmi, ktoré rešpektujú právo Spoločenstva.
- (16) Táto smernica sa týka len poskytovateľov, ktorí sú usadení v členskom štáte, a nezaobera sa vonkajšími otázkami. Netýka sa rokovaní o obchode so službami v rámci medzinárodných organizácií, najmä v rámci Všeobecnej dohody o obchode a službách (GATS).
- (17) Táto smernica sa vzťahuje len na služby, ktoré sa poskytujú za finančnú úhradu. Služby všeobecného záujmu nie sú zahrnuté do vymedzenia v článku 50 zmluvy, a preto nepatria ani do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Služby všeobecného hospodárskeho záujmu sú služby poskytované za finančnú úhradu, a preto patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Niektoré služby všeobecného hospodárskeho záujmu, napríklad služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré môžu existovať v oblasti dopravy, sú však vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a na určité iné služby všeobecného hospodárskeho záujmu, napríklad také, ktoré môžu existovať v oblasti poštových služieb, sa vzťahuje odchýlka z ustanovenia o slobode poskytovať služby stanovené v tejto smernici. Táto smernica sa nezaobera financovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu a nevzťahuje sa na systémy poskytovania pomoci členskými štátmi, najmä v sociálnej oblasti, v súlade s pravidlami Spoločenstva o hospodárskej súťaži. Táto smernica sa nezaobera krokmi nadväzujúcimi na Bielu knihu Komisie o službách všeobecného záujmu.
- (18) Finančné služby by sa mali vyňať z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, keďže tieto činnosti sú predmetom osobitných právnych predpisov Spoločenstva zameraných, rovnako ako táto smernica, na vytvorenie skutočného vnútorného trhu so službami. Toto vyňatie by sa teda malo vzťahovať na všetky finančné služby bankového, úverového a poisťného charakteru, vrátane služieb zaisťovacieho, osobno-dôchodkového alebo pracovno-dôchodkového charakteru, služieb, ktoré sa týkajú cenných papierov, služieb investičného, platobného, investično-poradenského charakteru, vrátane služieb uvedených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií⁽¹⁾.
- (19) S ohľadom na prijatie balíka legislatívnych nástrojov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb, ako aj súvisiacich zdrojov a služieb, v roku 2002, ktorý vytvoril regulačný rámec uľahčujúci prístup k týmto činnostiam na vnútornom trhu, najmä pomocou zrušenia najodlišnejších systémov udeľovania povolení, je potrebné z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vyňať aj otázky, ktorými sa zaoberajú tieto nástroje.
- (20) Vyňatie z rozsahu pôsobnosti tejto smernice týkajúce sa elektronických komunikačných služieb, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (prístupová smernica)⁽²⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení)⁽³⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom

(1) Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

(2) Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 7.

(3) Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 21.

- rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) ⁽¹⁾, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) ⁽²⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) ⁽³⁾ by sa nemalo uplatňovať len na otázky osobitne upravené týmito smernicami, ale tiež na záležitosti, v ktorých smernice explicitne ponechávajú možnosť členským štátom prijať určité opatrenia na vnútroštátnej úrovni.
- (21) Dopravné služby vrátane mestskej dopravy, taxi služby a služby rýchlej zdravotníckej pomoci, ako aj prístavných služieb by mali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (22) Vyňatie zdravotnej starostlivosti z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by malo zahŕňať zdravotné a farmaceutické služby, ktoré poskytuje zdravotnícky personál pacientom pri posudzovaní, udržiavaní a obnovovaní ich zdravotného stavu, keď sú tieto činnosti vyhradené pre regulované zdravotnícke povolanie v členskom štáte, v ktorom sú služby poskytované.
- (23) Táto smernica nemá vplyv na náhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú v inom členskom štáte než v tom, ktorého obyvateľom je príjemca starostlivosti. Súdny dvor sa tejto problematike venoval už pri mnohých príležitostiach a uznal práva pacienta. Je dôležité riešiť túto problematiku v inom právnom nástroji Spoločenstva s cieľom dosiahnuť väčšiu právnu istotu a prehľadnosť v takom rozsahu, v akom táto problematika nebola už predmetom nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva ⁽⁴⁾.
- (24) Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by mali byť vyňaté aj audiovizuálne služby v akejkoľvek forme prenosu, vrátane prenosu v kinách. Okrem toho by sa táto smernica nemala vzťahovať na pomoc, ktorú poskytujú členské štáty audiovizuálnemu sektoru, na ktorú sa vzťahujú pravidlá Spoločenstva o hospodárskej súťaži.
- (25) Činnosti týkajúce sa hazardných hier, vrátane lotérií a stávkových transakcií, by mali byť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vyňaté s ohľadom na osobitnú povahu týchto činností, ktoré zahŕňajú vykonávanie politik týkajúcich sa verejného poriadku a ochrany spotrebiteľa členskými štátmi.
- (26) Táto smernica sa nedotýka uplatňovania článku 45 zmluvy.
- (27) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na sociálne služby v oblasti bývania, starostlivosti o deti a podpory rodín a osôb v núdzi, ktoré poskytuje štát na národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni prostredníctvom poskytovateľov poverených štátom alebo charitatívnych organizácií, ktoré sú ako také uznané štátom, s cieľom zabezpečiť podporu tým, ktorí sa trvalo alebo dočasne nachádzajú v stave núdze, pretože majú nedostatočný rodinný príjem alebo úplný či čiastočný nedostatok nezávislosti, alebo tým, ktorí podstupujú riziko marginalizácie. Tieto služby sú nevyhnutnými na zaručenie základného práva na ľudskú dôstojnosť a integritu a sú prejavom zásad sociálnej súdržnosti a solidarity a táto smernica by ich nemala ovplyvňovať.
- (28) Táto smernica sa nezaoberá financovaním sociálnych služieb, ani systémami pomoci s nimi spojenými. Takisto neovplyvňuje kritéria ani podmienky stanovené členskými štátmi na zabezpečenie toho, aby sociálne služby vykonávali efektívne svoju funkciu v prospech verejného záujmu a sociálnej súdržnosti. Okrem toho by táto smernica nemala mať vplyv na zásadu univerzálnej služby v rámci sociálnych služieb členských štátov.
- (29) Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva poskytuje konkrétny právny základ pre oblasť daní a vzhľadom na už prijaté nástroje Spoločenstva v tejto oblasti, je potrebné oblasť daní vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (30) V súčasnosti existuje veľké množstvo právnych predpisov Spoločenstva týkajúcich sa činností v oblasti služieb. Táto smernica je založená na *acquis* Spoločenstva, a preto ho dopĺňa. Rozpory medzi touto smernicou a inými nástrojmi Spoločenstva boli preskúmané a sú v tejto smernici vyriešené okrem iného prostredníctvom odchýliek. Je však potrebné ustanoviť pravidlo pre akékoľvek zvyšné a výnimočné prípady, v ktorých dochádza k rozporu medzi ustanovením tejto smernice a ustanoveniami iného nástroja Spoločenstva. Výskyt takéhoto rozporu by sa mal stanoviť v súlade s pravidlami zmluvy o práve usadiť sa a voľnom pohybe služieb.

(1) Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

(2) Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 51.

(3) Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37. Smernica zmenená a doplnená smernicou 2006/24/ES (Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 54).

(4) Ú. v. ES L 149, 5.7.1971, s. 2. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006 (Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 1).

- (31) Táto smernica je v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií ⁽¹⁾ a nemá na ňu vplyv. Zaoberá sa inými otázkami ako sú tie, ktoré súvisia s odbornými kvalifikáciami, medzi ktoré patrí napríklad poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone činnosti (poistenie profesijnej zodpovednosti), obchodná komunikácia, viacodborové činnosti a administratívne zjednodušenie. Odchýľka od ustanovenia o slobode poskytovať služby v tejto smernici zabezpečuje, že táto smernica nemá s ohľadom na dočasné cezhraničné poskytovanie služieb vplyv na hlavu II o voľnom poskytovaní služieb smernice 2005/36/ES. Preto žiadne opatrenia uplatniteľné podľa uvedenej smernice v členskom štáte, v ktorom sa poskytuje služba, nie sú ovplyvnené ustanovením o slobode poskytovať služby.
- (32) Táto smernica je v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva o ochrane spotrebiteľa, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (smernica o nekalých obchodných praktikách) ⁽²⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynuucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa) ⁽³⁾.
- (33) Služby, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, zahŕňajú široké spektrum činností podliehajúcich neustálej zmene vrátane podnikových služieb, ako je podnikateľské poradenstvo, osvedčovanie a skúšanie; správa zariadení vrátane údržby kancelárskych priestorov; reklama; personálne poradenstvo; služby obchodných zástupcov. Služby, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, tiež zahŕňajú služby poskytované podnikateľom aj spotrebiteľom, ako napríklad právne alebo daňové poradenstvo; služby v oblasti nehnuteľností poskytované napríklad realitnými agentúrami; služby v oblasti stavebníctva vrátane architektonických služieb; distribučné služby; organizáciu veľtrhov; prenájom dopravných prostriedkov a cestovné kancelárie. Sú tu zahrnuté aj služby pre spotrebiteľov, ako napríklad služby v oblasti cestovného ruchu vrátane služieb sprievodcov; služby voľného času, športových centier a zábavných parkov; a v rozsahu, v akom nie sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti smernice, aj pomocné služby pre domácnosť, ako je pomoc starším osobám. Tieto činnosti môžu zahŕňať služby, ktoré si vyžadujú blízkosť medzi poskytovateľom a príjemcom, ale aj služby, pri ktorých je potrebné, aby príjemca alebo poskytovateľ cestoval, alebo služby, ktoré môžu byť poskytované na diaľku, vrátane prostredníctvom internetu.
- (34) Podľa judikatúry Súdneho dvora sa posúdenie, či určité činnosti, najmä činnosti, ktoré sú financované z verejných zdrojov alebo poskytované verejnými subjektmi, predstavujú „službu“, musí uskutočniť v každom prípade jednotlivcovi s prihliadnutím na všetky ich charakteristiky, najmä na spôsob, akým sú poskytované, organizované a financované v dotknutom členskom štáte. Súdny dvor dospel k rozhodnutiu, že základnou charakteristikou finančnej úhrady je skutočnosť, že predstavuje odplatu za dané služby, a týmto uznal, že odplata chýba v prípade činností, ktoré sú vykonávané bezodplatne štátom alebo v mene štátu v súvislosti s jeho povinnosťami v sociálnej, kultúrnej, vzdelávacej a súdnej oblasti, akými sú kurzy poskytované v rámci národného systému vzdelávania alebo riadenie systémov sociálneho zabezpečenia, ktoré nepredstavujú hospodársku činnosť. Platba poplatku zo strany príjemcu, napríklad školného alebo zápisného zo strany študentov, s cieľom prispieť určitým spôsobom na prevádzkové náklady systému, nepredstavuje sama o sebe finančnú úhradu, pretože služba je i naďalej v podstatnom rozsahu financovaná z verejných prostriedkov. Na tieto činnosti sa preto nevzťahuje vymedzenie služby uvedené v článku 50 zmluvy, a preto nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (35) Neziskové amatérske športové činnosti majú dôležitý spoločenský význam. Často sú výhradne zamerané na plnenie spoločenských a rekreačných cieľov. Nepredstavujú preto hospodársku činnosť v zmysle práva Spoločenstva a nemali by patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (36) Pojem „poskytovateľ“ by mal zahŕňať každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym príslušníkom členského štátu, alebo každú právnickú osobu, ktorá v členskom štáte vykonáva činnosť v oblasti služieb, v súvislosti s výkonom slobody usadiť sa alebo voľného pohybu služieb. Pojem „poskytovateľ“ by preto nemal byť obmedzený len na cezhraničné poskytovanie služieb v rámci voľného pohybu služieb, ale mal by tiež zahŕňať prípady, v ktorých sa prevádzkovateľ usadí v členskom štáte, aby tam začal vykonávať svoje činnosti v oblasti služieb. Na druhej strane by vymedzenie pojmu „poskytovateľ“ nemalo zahŕňať prípady pobočiek spoločností z tretích krajín v členskom štáte, pretože podľa článku 48 zmluvy môžu mať prospech zo slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb len spoločnosti založené v súlade s právnymi predpismi členského štátu, ktoré majú sídlo, administratívne ústredie alebo hlavné miesto podnikateľskej činnosti v rámci Spoločenstva. Pojem „príjemca“ by sa mal tiež vzťahovať na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí už majú výhody z práv, ktoré im boli priznané aktmi Spoločenstva, akými sú nariadenie (EHS) č. 1408/71, smernica Rady 2003/109/ES z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom ⁽⁴⁾, nariadenie Rady (ES) č. 859/2003 zo 14. mája 2003, ktorým

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1. Nariadenie zmenené a doplnené smernicou 2005/29/ES.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44.

sa rozširujú ustanovenia nariadenia (EHS) č. 1408/71 a nariadenia (EHS) č. 574/72 na štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa doteraz tieto ustanovenia nevzťahujú výhradne z dôvodu ich štátnej príslušnosti⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov⁽²⁾. Okrem toho členské štáty môžu rozšíriť pojem „príjemca“ na iných štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa nachádzajú na ich území.

získania oprávnenia vykonávať činnosť, zaregistrovať sa ako člen profesie alebo zapísať sa do registra, evidencie alebo databázy, povinnosť úradného vymenovania do orgánu alebo povinnosť byť držiteľom preukazu potvrdzujúceho členstvo v určitej profesii. Povoľenie môže byť udelené nielen formálnym rozhodnutím, ale aj implicitným rozhodnutím, ktoré vyplýva napríklad z nečinnosti príslušného orgánu alebo zo skutočnosti, že zainteresovaná strana musí čakať na potvrdenie prijatia svojho vyhlásenia, aby mohla začať vykonávať príslušnú činnosť alebo aby sa vykonávania tejto činnosti stalo zákonným.

- (37) Miesto, kde je poskytovateľ služby usadený, by malo byť určené v súlade s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej pojem „usadenie sa“ znamená faktický výkon hospodárskej činnosti prostredníctvom stálej prevádzky po neurčitú dobu. Táto požiadavka môže byť tiež splnená, ak je spoločnosť založená na dobu určitú, alebo ak si prenajíma budovu alebo zariadenie, prostredníctvom ktorého vykonáva svoju činnosť. Tiež môže byť splnená, ak v súvislosti s konkrétnou službou členský štát udolí povolenie len na obmedzenú dobu. Usadenie si nevyžaduje, aby sa uskutočnilo formou dcérskej spoločnosti, pobočky alebo obchodného zastúpenia, ale môže pozostávať z kancelárie riadenej vlastnými zamestnancami poskytovateľa alebo osobou, ktorá je nezávislá, ale oprávnená konať trvalo v mene podniku, ako je tomu napríklad v prípade obchodného zastúpenia. Podľa takéhoto vymedzenia, ktoré vyžaduje skutočný výkon hospodárskej činnosti v mieste usadenia sa poskytovateľa, nepredstavuje samotná poštová schránka miesto usadenia. V prípadoch, v ktorých má poskytovateľ viaceré miesta usadenia sa, je potrebné určiť, z ktorého z nich poskytuje dotknutú službu. Ak je ťažké určiť, z ktorého z viacerých miest usadenia sa je predmetná služba poskytovaná, by daným miestom usadenia sa malo byť miesto, ktoré je centrom činnosti poskytovateľa, ktoré sa vzťahujú na túto konkrétnu službu.
- (38) Pojem „právnické osoby“ podľa ustanovení zmluvy o usadení sa ponecháva prevádzkovateľom voľnosť, čo sa týka voľby právnej formy, ktorú považujú pre výkon svojich činností za vhodnú. „Právnické osoby“ sú v zmysle zmluvy všetky subjekty vytvorené podľa práva členského štátu, alebo ním sa riadiace, bez ohľadu na ich právnu formu.
- (39) Pojem „systém udeľovania povolení“ by mal okrem iného zahŕňať administratívne postupy udeľovania povolení, licencií, schválení alebo koncesíí, ako aj povinnosť na účely
- (40) Pojem „závažné dôvody týkajúce sa verejného záujmu“, na ktoré sa odvolávajú niektoré ustanovenia tejto smernice, sa postupne vyvinul z judikatúry Súdneho dvora v súvislosti s článkami 43 a 49 zmluvy a je možné, že sa bude naďalej vyvíjať. Tento pojem, ako ho uznal vo svojej judikatúre Súdny dvor, zahŕňa aspoň tieto oblasti: verejný poriadok, verejnú bezpečnosť a verejné zdravie v zmysle článkov 46 a 55 zmluvy, udržiavanie poriadku v spoločnosti, ciele sociálnej politiky, ochranu príjemcov služieb, ochranu spotrebiteľa, ochranu pracovníkov vrátane sociálnej ochrany pracovníkov, dobré životné podmienky zvierat, udržanie finančnej rovnováhy systému sociálneho zabezpečenia, zabránenie podvodom, prevenciu nekalej súťaže, ochranu životného prostredia a mestského životného prostredia vrátane územného plánovania v mestách a na vidieku, ochranu veriteľov, zabezpečenie riadneho fungovania súdnictva, bezpečnosť na cestách, ochranu duševného vlastníctva, ciele kultúrnej politiky vrátane zabezpečenia slobody prejavu rôznych zložiek v spoločnosti, predovšetkým sociálnych, kultúrnych, náboženských a filozofických hodnôt spoločnosti, potrebu zabezpečenia vysokej úrovne vzdelávania, udržanie rôznorodosti tlače a podporu národného jazyka, zachovanie národného historického a umeleckého dedičstva a veterinárnu politiku.
- (41) Pojem „verejný poriadok“ v zmysle výkladu Súdneho dvora zahŕňa ochranu proti skutočnému a dostatočne závažnému ohrozeniu, ktoré má vplyv na jeden zo základných záujmov spoločnosti, pričom môže zahŕňať najmä záležitosti týkajúce sa ľudskej dôstojnosti, ochrany maloletých a zraniteľných plnoletých a zdravie dobré životné podmienky zvierat. Podobne zahŕňa pojem „verejná bezpečnosť“ záležitosti ochrany verejnosti.
- (42) Pravidlá vzťahujúce sa na administratívne postupy by sa nemali zameriavať na harmonizáciu administratívnych postupov, ale na odstránenie príliš ťažkopádnych systémov udeľovania povolení, postupov a formálnych náležitostí, ktoré prekážajú výkonu slobody usadiť sa a z toho vyplývajúceho vytvoreniu nových podnikov poskytujúcich služby.

(1) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 1.

(2) Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77.

- (43) Jedným z hlavných problémov, s ktorým sa stretávajú najmä MSP pri získavaní prístupu k činnostiam v oblasti služieb a pri ich vykonávaní je zložitosť, dĺžka a právna neistota administratívnych postupov. Z tohto dôvodu, nasledujúc vzor určitých iniciatív zameraných na modernizáciu a dobrú administratívnu prax, podniknutých na úrovni Spoločenstva a na vnútroštátnej úrovni, je potrebné ustanoviť zásady administratívneho zjednodušenia, okrem iného, pomocou obmedzenia povinnosti predchádzajúceho udelenia povolenia na prípady, v ktorých je to dôležité, a pomocou ustanovenia zásady implicitného udeľovania povolenia príslušným orgánom po uplynutí určitej lehoty. Cieľom takejto modernizácie je pri zachovaní požiadaviek na transparentnosť a aktualizáciu informácií, týkajúcich sa prevádzkovateľov, odstrániť oneskorenia, znížiť náklady a odstrániť odradzujúce účinky vyplývajúce napríklad zo zbytočných alebo príliš zložitých a ťažkopádnych postupov, z duplicity postupov, byrokratických postupov pri predkladaní dokumentov, zo svojvoľného výkonu právomocí príslušných orgánov, z neurčitých alebo nadbytočne dlhých lehôt na poskytnutie odpovede, obmedzenej doby platnosti udelených povolení a neprimeraných poplatkov a sankcií. Takáto prax pôsobí obzvlášť odradzujúco najmä na poskytovateľov, ktorí majú záujem začať vykonávať svoje činnosti v inom členskom štáte, a je potrebné ju koordinovane modernizovať v rámci rozšíreného vnútorného trhu dvadsiatich piatich členských štátov.
- (44) Členské štáty by mali v prípade potreby zaviesť formuláre harmonizované na úrovni Spoločenstva, ako stanovila Komisia, ktoré budú slúžiť ako ekvivalent osvedčení, potvrdení alebo ďalších dokumentov v súvislosti s usadením sa.
- (45) S cieľom preskúmať potrebu zjednodušenia postupov a formálnych náležitostí by členské štáty mali mať možnosť zohľadniť najmä svoje potreby, počet, možnú duplicitu, náklady, jasnosť a prístupnosť, ako aj oneskorenie a praktické ťažkosti, ktoré by mohli dotknutému poskytovateľovi spôsobiť.
- (46) S cieľom uľahčiť prístup k činnostiam v oblasti služieb a ich vykonávanie na vnútornom trhu je potrebné stanoviť spoločný cieľ administratívneho zjednodušenia pre všetky členské štáty a vytvoriť ustanovenia týkajúce sa, okrem iného, práva na informácie, postupov plnených elektronickými prostriedkami a ustanovenia rámca pre systémy udeľovania povolení. Ďalšie opatrenia prijaté na vnútroštátnej úrovni na splnenie tohto cieľa by mohli zahŕňať znižovanie počtu postupov a formálnych náležitostí vzťahujúcich sa na činnosti v oblasti služieb a obmedzenie týchto postupov a formálnych náležitostí len na tie, ktoré sú dôležité na dosiahnutie cieľa všeobecného záujmu a ktoré sa navzájom neduplikujú z hľadiska obsahu alebo účelu.
- (47) Na účely administratívneho zjednodušenia by nemali byť zavedené všeobecné formálne požiadavky, ako napríklad predloženie originálov dokumentov, overených kópií alebo overeného prekladu, okrem prípadu, ak sú objektívne opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu, akým je ochrana pracovníkov, verejné zdravie, ochrana životného prostredia alebo ochrana spotrebiteľa. Je tiež nevyhnutné zabezpečiť, aby povolenie spravidla umožňovalo prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na celom území štátu, pokiaľ nie je objektívne opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu nové povolenie pre jednotlivé prevádzky, napríklad pre každý nový hypermarket, alebo povolenie obmedzené na určitú časť územia štátu.
- (48) S cieľom ďalšieho zjednodušenia administratívnych postupov je vhodné zabezpečiť, aby mal každý poskytovateľ jedno miesto, prostredníctvom ktorého môže splniť všetky postupy a formálne náležitosti (ďalej len „miesto jednotného kontaktu“). Počet miest jednotného kontaktu na jeden členský štát môže byť rôzny v závislosti od právomocí na regionálnej a miestnej úrovni alebo v závislosti od dotknutých činností. Vytvorenie miest jednotného kontaktu by nemalo zasahovať do rozdelenia funkcií medzi príslušnými orgánmi v rámci každého vnútroštátneho systému. Ak je na regionálnej alebo miestnej úrovni niekoľko príslušných orgánov, jeden z nich môže prevziať úlohu miesta jednotného kontaktu a koordinátora. Miesta jednotného kontaktu môžu byť zriadené nielen správnymi orgánmi, ale aj obchodnými komorami alebo živnostenskými komorami alebo profesionálnymi organizáciami alebo súkromnými subjektmi, ktorým sa členský štát rozhodne zveriť túto úlohu. Miesta jednotného kontaktu zohrávajú dôležitú úlohu pri poskytovaní pomoci poskytovateľom buď ako orgán priamo oprávnený vydávať dokumenty potrebné na získanie prístupu k činnostiam v oblasti služieb, alebo ako sprostredkovateľ medzi poskytovateľom a priamo príslušnými orgánmi.
- (49) Poplatok, ktorý môžu miesta jednotného kontaktu vybrať, by mal byť primeraný nákladom na postupy a formálne náležitosti, ktoré vykonávajú. To by členským štátom nemalo brániť, aby miesta jednotného kontaktu poverili výberom iných správnych poplatkov, ako napríklad poplatkov dozorných orgánov.
- (50) Pre poskytovateľov a príjemcov je nevyhnutné, aby mali ľahký prístup k určitým druhom informácií. Spôsob poskytovania informácií poskytovateľom a príjemcom by mali určiť členské štáty v rámci tejto smernice. Najmä povinnosť členských štátov zabezpečiť, že príslušná informácia je ľahko prístupná poskytovateľom a príjemcom a že môže byť prístupná verejnosti bez prekážok, by sa mohla splniť tým, že sa táto informácia sprístupní na webovej stránke. Každá informácia by mala byť poskytovaná zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom.

- (51) Informácie poskytované poskytovateľom a ich príjemcom služieb by mali zahŕňať najmä informácie o postupoch a formálnych náležitostiach, kontakt na príslušné orgány, podmienky prístupu k verejným registrom a databázam a informácie týkajúce sa dostupných opravných prostriedkov a kontakt na združenia a organizácie, od ktorých poskytovatelia či príjemcovia môžu získať praktickú pomoc. Povinnosť príslušných orgánov poskytovať poskytovateľom a príjemcom pomoc by nemala zahŕňať poskytovanie právneho poradenstva v jednotlivých prípadoch. Avšak mali by byť poskytnuté všeobecné informácie o spôsobe, akým sa zvyčajne požiadavky vykladajú či uplatňujú. Otázky týkajúce sa zodpovednosti v prípade poskytnutia nesprávnych alebo zavádzajúcich informácií by mali určiť členské štáty.
- (52) Pre administratívne zjednodušenie týkajúce sa činností v oblasti služieb v prospech poskytovateľov, príjemcov a príslušných orgánov bude rozhodujúce vytvorenie elektronických prostriedkov na splnenie postupov a formálnych náležitostí v primerane blízkej budúcnosti. Na splnenie tejto povinnosti bude pravdepodobne potrebné upraviť vnútroštátne zákony a iné predpisy vzťahujúce sa na služby. Táto povinnosť by nemala členským štátom brániť, aby okrem elektronických prostriedkov poskytli aj iné prostriedky plnenia takýchto postupov a formálnych náležitostí. Skutočnosť, že musí existovať možnosť splniť tieto postupy a formálne náležitosti na diaľku znamená, že členské štáty musia zabezpečiť, aby mohli byť splnené aj zo zahraničia. Táto povinnosť sa nevzťahuje na postupy alebo formálne náležitosti, ktoré z dôvodu ich povahy nemožno splniť na diaľku. Táto skutočnosť ďalej neovplyvňuje právne predpisy členských štátov o používaní jazykov.
- (53) Príslušný orgán môže pri udeľovaní oprávnení pre určité činnosti v oblasti služieb vyžadovať uskutočnenie pohovoru so žiadateľom s cieľom posúdiť osobnú bezúhonnosť a vhodnosť žiadateľa na vykonávanie dotknutej služby. V takýchto prípadoch nie je vhodné plniť formálne náležitosti elektronickými prostriedkami.
- (54) Možnosť získania prístupu k činnosti v oblasti služieb by malo podliehať udeleniu povolenia príslušným orgánom, len ak je takéto rozhodnutie v súlade s kritériami nediskriminácie, nevyhnutnosti a proporcionality. Znamená to najmä, že existencia systémov udeľovania povolení by mala byť prípustná len v prípadoch, v ktorých by následná inšpekcia nebola účinná z dôvodu nemožnosti dodatočne určiť nedostatky dotknutej služby pri zohľadnení rizík a nebezpečenstiev, ktoré by mohli vzniknúť, ak by sa nevykonala predchádzajúca inšpekcia. Na ustanovenie s takýmto účinkom v tejto smernici sa však nemožno spoliehať pri zdôvodňovaní systémov udeľovania povolení, ktoré sú zakázané inými nástrojmi Spoločenstva, ako napríklad smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci Spoločenstva pre elektronické podpisy ⁽¹⁾ alebo smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) ⁽²⁾. Výsledky postupu vzájomného hodnotenia umožnia na úrovni Spoločenstva určiť druhy činností, v prípade ktorých by sa mali odstrániť systémy udeľovania povolení.
- (55) Táto smernica by sa nemala týkať možnosti členských štátov odňať povolenie po jeho udelení, a to v prípadoch, keď už nie sú splnené podmienky na jeho udelenie.
- (56) Podľa judikatúry Súdneho dvora predstavuje verejné zdravie, ochrana spotrebiteľa, zdravie zvierat a ochrana mestského životného prostredia závažné dôvody týkajúce sa verejného záujmu. Takéto závažné dôvody môžu odôvodniť uplatnenie systémov udeľovania povolení a iných obmedzení. Avšak žiadny takýto systém udeľovania povolení alebo obmedzenie by nemali byť diskriminačné z dôvodu štátnej príslušnosti. Navyše by sa vždy mali dodržať zásady nevyhnutnosti a proporcionality.
- (57) Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa systémov udeľovania povolení by sa mali zaoberať prípadmi, keď si prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie prevádzkovateľmi vyžaduje rozhodnutie príslušného orgánu. Netýka sa to rozhodnutí príslušných orgánov o založení verejného alebo súkromného subjektu na poskytovanie konkrétnej služby, ani na uzatvorenie zmlúv príslušnými orgánmi na poskytovanie konkrétnej služby, ktorú upravujú predpisy o verejnom obstarávaní, pretože táto smernica sa nezaobera pravidlami verejného obstarávania.
- (58) S cieľom uľahčiť prístup k činnostiam v oblasti služieb a ich vykonávanie je dôležité zhodnotiť systémy udeľovania povolení a ich odôvodnenia a podať o nich správu. Táto povinnosť podať správu sa týka iba existencie systémov udeľovania povolení a nie kritérií a podmienok pre ich udeľovanie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (59) Povolenie by spravidla malo poskytovateľovi umožniť prístup k činnosti v oblasti služieb alebo vykonávanie tejto činnosti na celom území štátu, pokiaľ nie je územné obmedzenie povolenia opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu. Napríklad ochrana životného prostredia môže odôvodňovať požiadavku získať povolenie pre každé jednotlivé zariadenie na území štátu. Toto ustanovenie by nemalo mať vplyv na právomoci na regionálnej alebo miestnej úrovni týkajúce sa udeľovania povolení v rámci členských štátov.
- (60) Táto smernica, a najmä ustanovenia týkajúce sa systémov udeľovania povolení a územného rozsahu povolení, by nemali zasahovať do rozdelenia regionálnych alebo miestnych právomocí v rámci členských štátov vrátane regionálnej a miestnej samosprávy a používania úradných jazykov.
- (61) Ustanovenie týkajúce sa neduplicity podmienok pre udeľovanie povolení by nemalo brániť tomu, aby členské štáty uplatňovali vlastné podmienky, ktoré sú uvedené v systéme udeľovania povolení. Malo by sa len vyžadovať, aby príslušné orgány pri posudzovaní toho, či tieto podmienky žiadateľ splňa, zohľadnili rovnocenné podmienky, ktoré už žiadateľ splnil v inom členskom štáte. Toto ustanovenie by nemalo vyžadovať uplatňovanie podmienok pre udeľovanie povolení stanovených v systéme udeľovania povolení v inom členskom štáte.
- (62) Ak je v dôsledku nedostatku prírodných zdrojov alebo technickej kapacity počet vydávaných povolení pre určitú činnosť obmedzený, mal by sa prijať postup pre výber spomedzi viacerých potenciálnych kandidátov s cieľom zabezpečiť pomocou otvorenej súťaže zlepšenie kvality a podmienok pre poskytovanie služieb dostupných pre užívateľov. Takýto postup by mal zaručiť transparentnosť a neustrannosť a povolenia by nemali byť v rámci neho udeľované na nadmerne dlhé obdobie alebo podliehať automatickému obnoveniu, alebo poskytovať poskytovateľovi, ktorého platnosť povolenia práve uplynula, výhody. Predovšetkým doba platnosti udeleného povolenia by mala byť stanovená spôsobom, ktorý nebráni ani neobmedzuje voľnú hospodársku súťaž viac, ako je potrebné na umožnenie návratnosti investičných nákladov pre poskytovateľa a primeraný zisk z investovaného kapitálu. Toto ustanovenie by nemalo brániť členským štátom, aby obmedzili počet vydávaných povolení z iných dôvodov ako z nedostatku prírodných zdrojov alebo technickej kapacity. Tieto povolenia by v každom prípade mali i naďalej podliehať ostatným ustanoveniam tejto smernice, ktoré sa vzťahujú na systémy udeľovania povolení.
- (63) Ak neexistuje iná úprava a príslušný orgán na žiadosť neodpovedal v stanovenej lehote, povolenie by sa malo považovať za udelené. Vo vzťahu k určitým činnostiam je však možné zaviesť inú úpravu, ak je to objektívne opodstatnené závažnými dôvodmi týkajúcimi sa verejného záujmu vrátane oprávneného záujmu tretích strán. Táto iná úprava by mohla zahŕňať predpisy členských štátov, podľa ktorých v prípade, že príslušný orgán na žiadosť neodpovedal, sa žiadosť považuje za zamietnutú, pričom toto zamietnutie možno napadnúť súdnou cestou.
- (64) Na vytvorenie skutočného vnútorného trhu so službami je potrebné zrušiť všetky obmedzenia slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, ktoré sú stále zakotvené v zákonoch určitých členských štátov a ktoré nie sú v súlade s článkami 43 a 49 zmluvy. Obmedzenia, ktoré je potrebné zrušiť, ovplyvňujú najmä vnútorný trh so službami a mali by byť čo najskôr systematicky odstránené.
- (65) Sloboda usadiť sa je založená najmä na zásade rovnakého zaobchádzania, ktorá spočíva nielen v zákaze akejkoľvek diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, ale aj akejkoľvek nepriamej diskriminácie z iných dôvodov s rovnakým dôsledkom. Z tohto dôvodu prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie v členskom štáte buď vo forme hlavnej, alebo vedľajšej činnosti by nemal podliehať splneniu kritérií, ako sú usadenie sa, bydlisko, trvalé bydlisko alebo hlavná prevádzka pre výkon činností v oblasti služieb. Tieto kritériá by však nemali zahŕňať požiadavky, na základe ktorých musí byť poskytovateľ alebo jeden z jeho zamestnancov alebo zástupca prítomný počas výkonu činnosti, ak je to opodstatnené závažnými dôvodmi týkajúcimi sa verejného záujmu. Okrem toho by členský štát nemal obmedziť spôsobilosť na právne úkony spoločností alebo právo spoločností založených podľa práva iného členského štátu, na území ktorého sa nachádza ich hlavná prevádzka, aby podali návrh na začatie súdneho konania. Členský štát by navyše nemal poskytovať výhody poskytovateľom, s ktorými má určité národné alebo miestne sociálno-ekonomické prepojenie, ani by nemal mať možnosť obmedzovať z dôvodu miesta usadenia sa slobodu poskytovateľa nadobúdať, užívať alebo nakladať s právami alebo tovarom, ani by nemal obmedzovať prístup poskytovateľa k rôznym formám úverov alebo umiestneniu, pokiaľ ich konkrétny výber je užitočný pre prístup k ich činnosti alebo pre jej efektívny výkon.
- (66) Prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na území členského štátu by nemalo podliehať hospodárskemu testu. Zákaz používania ekonomických previerok ako predpokladu pre udelenie povolenia by sa mal vzťahovať na hospodárske testy ako také, ale nie na požiadavky, ktoré sú objektívne opodstatnené závažnými dôvodmi týkajúcimi sa verejného záujmu, ako napríklad ochrana mestského životného prostredia, ciele sociálnej politiky a verejného zdravia. Tento zákaz by nemal ovplyvniť výkon právomocí orgánov zodpovedných za uplatňovanie práva hospodárskej súťaže.

- (67) Pokiaľ ide o finančné záruky alebo poistenie, zákaz požiadaviek by sa mal týkať iba povinnosti, že požadované finančné záruky alebo poistenie musia byť získané od finančnej inštitúcie usadenej v dotknutom členskom štáte.
- (68) Pokiaľ ide o predchádzajúcu registráciu, zákaz požiadaviek by sa mal týkať iba povinnosti, že poskytovateľ bol pred usadením sa registrovaný počas daného obdobia v registri v dotknutom členskom štáte.
- (69) Na koordináciu modernizácie vnútroštátnych pravidiel a právnych predpisov v súlade s požiadavkami vnútorného trhu je potrebné zhodnotiť určité nediskriminačné vnútroštátne požiadavky, ktoré by svojou podstatou mohli v rámci slobody usadiť sa významne obmedziť alebo dokonca zabrániť prístupu k činnosti alebo jej výkonu. Tento proces hodnotenia by mal byť obmedzený na zlučiteľnosť týchto požiadaviek s kritériami pre slobodu usadiť sa ustanovenými Súdny dvorom. Nemal by sa týkať uplatňovania právnych predpisov Spoločenstva o hospodárskej súťaži. Ak sú takéto požiadavky diskriminačné alebo nie sú objektívne opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu alebo ak sú neprimerané, musia sa zrušiť alebo zmeniť a doplniť. Výsledok tohto hodnotenia sa bude líšiť v závislosti od povahy činnosti a dotknutého verejného záujmu. Takéto požiadavky by mohli byť predovšetkým v plnej miere opodstatnené, ak sledujú ciele sociálnej politiky.
- (70) Na účely tejto smernice sa služby môžu považovať za služby všeobecného hospodárskeho záujmu v tejto smernici a bez toho, aby bol dotknutý článok 16 zmluvy, len ak sú poskytované pri vykonávaní osobitných úloh verejného záujmu, ktorými poveril príslušný členský štát poskytovateľa. Toto poverenie by sa malo vykonať prostredníctvom jedného alebo viacerých aktov, ktorých formu si určí každý členský štát, a malo by určiť presný charakter osobitnej úlohy.
- (71) Proces vzájomného hodnotenia stanovený v tejto smernici by nemal mať vplyv na slobodu členských štátov stanoviť vo svojich právnych predpisoch vysokú úroveň ochrany verejných záujmov, predovšetkým cieľov sociálnej politiky. Navyše je potrebné, aby postup vzájomného hodnotenia v plnej miere zohľadňoval osobitosť služieb všeobecného hospodárskeho záujmu a im zverených osobitných úloh. Môžu byť dôvodom pre určité obmedzenia slobody usadiť sa, a to predovšetkým, ak cieľom týchto obmedzení je ochrana verejného zdravia a dosiahnutie cieľov sociálnej politiky a za predpokladu, že spĺňajú podmienky článku 15 ods. 3 písm. a), b) a c). Napríklad, pokiaľ ide o povinnosť mať na výkon určitých služieb v sociálnej oblasti určitú právnu formu, Súdny dvor už uznal, že môže byť opodstatnené požadovať od poskytovateľa charakter neziskovosti.
- (72) Služby všeobecného hospodárskeho záujmu majú dôležité úlohy v oblasti sociálnej a územnej súdržnosti. Výkonu týchto úloh by nemal brániť proces hodnotenia stanovený v tejto smernici. Tento proces by nemal mať vplyv na požiadavky, ktoré sú potrebné na splnenie týchto úloh, pričom sa súčasne musia riešiť neodôvodnené obmedzenia slobody usadiť sa.
- (73) K požiadavkam, ktoré sa majú preskúmať, patria vnútroštátne predpisy, ktoré z iného dôvodu ako odbornej kvalifikácie, vyhradzujú prístup k určitým činnostiam pre konkrétnych poskytovateľov. Tieto požiadavky zahŕňajú aj povinnosti poskytovateľa mať určitú právnu formu, a to najmä, aby bol právnickou osobou, spoločnosťou s individuálnym vlastníctvom, neziskovou organizáciou alebo spoločnosťou vo výlučnom vlastníctve fyzických osôb, a požiadavky, ktoré sa týkajú vlastníctva podielov v spoločnosti, najmä povinností mať pri určitých činnostiach v oblasti služieb minimálnu výšku základného imania alebo mať osobitnú odbornú kvalifikáciu potrebnú na držanie podielu na základnom imaní určitých spoločností alebo riadenie určitých spoločností. Hodnotenie zlučiteľnosti stálych minimálnych a/alebo maximálnych sadzieb so slobodou usadiť sa týka len sadzieb uložených príslušnými orgánmi osobitne pre poskytovanie určitých služieb a nie napríklad všeobecných pravidiel o stanovovaní cien napríklad za prenájom nehnuteľností.
- (74) Proces vzájomného hodnotenia znamená, že členské štáty budú musieť počas transpozičnej lehoty najprv vykonať preskúmanie (screening) svojej legislatívy s cieľom určiť, či v ich právnych systémoch existujú vyššie uvedené požiadavky. Najneskôr do konca transpozičnej lehoty by členské štáty mali vypracovať správu o výsledkoch tohto preskúmania. Každá správa bude predložená všetkým ostatným členským štátom a zainteresovaným stranám. Členské štáty budú mať potom šesť mesiacov na odovzdanie svojich pripomienok k týmto správam. Komisia by mala najneskôr do jedného roka po dátume transpozičie vypracovať súhrnnú správu, doplnenú, v prípade potreby, o návrhy ďalších iniciatív. Komisia by v prípade potreby v spolupráci s členskými štátmi mohla pomôcť členským štátom pri vytváraní spoločnej metodiky.
- (75) Skutočnosť, že táto smernica podrobne uvádza niekoľko požiadaviek, ktoré majú členské štáty zrušiť alebo prehodnotiť počas transpozičného obdobia, nemá dopad na konania o porušení alebo nesplnení povinností voči členskému štátu z dôvodu neplnenia svojich záväzkov podľa článkov 43 alebo 49 zmluvy.

- (76) Táto smernica sa nevzťahuje na uplatňovanie článkov 28 až 30 zmluvy, ktoré sa týkajú voľného pohybu tovaru. Obmedzenia zakázané na základe ustanovenia o slobode poskytovať služby sa vzťahujú na požiadavky uplatňované na prístup k činnostiam v oblasti služieb alebo ich vykonávanie, a nie na požiadavky, ktoré sa uplatňujú na tovary ako také.
- (77) Ak prevádzkovateľ cestuje do iného členského štátu s cieľom vykonávať tam činnosť v oblasti služieb, malo by sa rozlišovať medzi situáciami, na ktoré sa vzťahuje sloboda usadiť sa a na ktoré sa vzťahuje v dôsledku dočasného charakteru dotknutých činností voľný pohyb služieb. Čo sa týka rozdielu medzi uplatňovaním slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, podľa judikatúry Súdneho dvora je hlavnou otázkou to, či prevádzkovateľ je alebo nie je usadený v členskom štáte, v ktorom poskytuje dotknutú službu. Ak je usadený v členskom štáte, v ktorom poskytuje služby, mal by patriť do rozsahu pôsobnosti slobody usadiť sa. Naopak, ak prevádzkovateľ nie je usadený v členskom štáte, v ktorom je poskytovaná služba, na jeho činnosti by sa mal vzťahovať voľný pohyb služieb. Podľa zhodných rozhodnutí Súdneho dvora by sa dočasný charakter dotknutých činností mal určiť nielen s prihliadnutím na trvanie poskytovania služby, ale aj na ich pravidelnosť, periodicitu a kontinuitu. V každom prípade by skutočnosť, že činnosť má dočasný charakter, nemala znamenať, že sa poskytovateľ nemôže vybaviť určitou formou infraštruktúry v členskom štáte, v ktorom sa poskytuje služba, ako sú napríklad kancelárske priestory, miestnosti alebo konzultačné priestory, pokiaľ je takáto infraštruktúra nevyhnutná na účely poskytovania dotknutej služby.
- (78) S cieľom zabezpečiť efektívnu realizáciu voľného pohybu služieb a zabezpečiť, aby mohli mať príjemcovia a poskytovatelia zo služieb úžitok a aby mali možnosť poskytovať služby v celom Spoločenstve bez ohľadu na hranice, je potrebné ujasniť, do akej miery môžu byť presadzované požiadavky členského štátu, v ktorom sa poskytujú služby. Je nevyhnutné zabezpečiť, aby ustanovenie o slobode poskytovať služby nezabraňovalo členským štátom, v ktorých sa služby poskytujú, presadzovať v súlade so zásadami stanovenými v článku 16 ods. 1 písm. a) až c) svoje osobitné požiadavky z dôvodov verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti alebo na ochranu verejného zdravia alebo životného prostredia.
- (79) V zmysle zhodných rozhodnutí Súdneho dvora si členský štát ponechá právo prijať opatrenia s cieľom zabrániť poskytovateľom, aby zneužívali zásady vnútorného trhu vo svoj prospech. Zneužívanie zo strany poskytovateľa by sa malo posudzovať individuálne v jednotlivých prípadoch.
- (80) Je potrebné zabezpečiť, aby poskytovatelia mohli so sebou vziať vybavenie, ktoré je nevyhnutné na poskytovanie ich služby, ak cestujú, aby poskytli služby v inom členskom štáte. Predovšetkým je dôležité vyhnúť sa prípadom, keď by službu bez vybavenia nebolo možné poskytnúť alebo situáciám, keď by poskytovateľom vznikali dodatočné náklady, napríklad prenájmom alebo kúpou iného vybavenia ako toho, ktoré obyčajne používajú alebo potrebou podstatne zmeniť zaužívaný spôsob vykonávania svojej činnosti.
- (81) Pojem „vybavenie“ sa nevzťahuje na fyzické predmety, ktoré buď dodáva poskytovateľ klientovi, alebo ktoré sa stávajú súčasťou fyzického predmetu v dôsledku činnosti v oblasti služieb, ako napríklad stavebné materiály alebo náhradné diely, alebo ktoré sa spotrebujú alebo zanechajú na mieste počas poskytovania služby, ako sú napríklad palivá, výbušniny, pyrotechnické výrobky, pesticídy, jedy alebo lieky.
- (82) Ustanovenia tejto smernice by nemali vylučovať uplatňovanie pravidiel o podmienkach zamestnania zo strany členských štátov. Pravidlá ustanovené zákonom, iným právnym predpisom alebo správnymi opatreniami by mali byť v súlade so zmluvou opodstatnené z dôvodov týkajúcich sa ochrany pracovníkov a podľa výkladu Súdneho dvora nediskriminačné, nevyhnutné a proporcionálne a v súlade s ostatnými príslušnými právnymi predpismi Spoločenstva.
- (83) Je potrebné zabezpečiť, aby sa od ustanovenia o slobode poskytovať služby bolo možné odchyliť iba v oblastiach, na ktoré sa vzťahujú odchýlky. Tieto odchýlky sú potrebné na zohľadnenie úrovne integrácie vnútorného trhu alebo určitých nástrojov Spoločenstva vzťahujúcich sa na služby, podľa ktorých poskytovateľ podlieha uplatňovaniu iného práva ako práva členského štátu usadenia. Prostredníctvom výnimky možno navyše v určitých prípadoch a za určitých prísnych procesných a vecných podmienok prijať opatrenia voči danému poskytovateľovi. Okrem toho by sa obmedzenie voľného pohybu služieb malo povoliť, prostredníctvom výnimiek, iba vtedy, ak je to v súlade so základnými právami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou všeobecných právnych zásad obsiahnutých v právnom poriadku Spoločenstva.
- (84) Odchýlka od ustanovenia o slobode poskytovať služby, týkajúca sa poštových služieb, by sa mala vzťahovať na činnosti vyhradené poskytovateľovi univerzálnych služieb a na iné poštové služby.

- (85) Odchýlka od ustanovenia o slobode poskytovať služby, ktorá sa vzťahuje na súdne vymáhanie dlhu, a odkaz na možný budúci harmonizačný nástroj by sa mali týkať iba prístupu k činnostiam a ich vykonávania, ktoré pozostávajú prevažne z podania tých žalôb pred súd, ktoré sa týkajú vymáhania dlhov.
- (86) Táto smernica by nemala mať vplyv na podmienky zamestnávania, ktoré sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ⁽¹⁾ vzťahujú na pracovníkov vyslaných na účely poskytovania služby na územie iného členského štátu. V takých prípadoch smernica 96/71/ES stanovuje, že poskytovatelia musia dodržiavať podmienky zamestnávania v uvedenom počte oblastí, uplatniteľných v členskom štáte, v ktorom sa poskytuje služba. Ide o tieto podmienky: maximálna dĺžka pracovného času a minimálna doba odpočinku, minimálna dĺžka platenej dovolenky za rok, minimálna mzda vrátane sadzby za prácu nadčas, podmienky dočasného poskytnutia pracovníkov, najmä ochrana pracovníkov sprostredkovaných agentúrami na sprostredkovanie dočasného zamestnania, zdravie, bezpečnosť a hygiena pri práci, ochranné opatrenia, týkajúce sa podmienok zamestnávania tehotných žien alebo žien, ktoré nedávno porodili, detí a mladistvých, rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami a iné nediskriminačné ustanovenia. Toto sa netýka len tých podmienok zamestnávania, ktoré sú ustanovené zákonom, ale aj tých, ktoré sú ustanovené v kolektívnych zmluvách alebo arbitrážnych nálezoch vyhlásených alebo de facto všeobecne uplatniteľných v zmysle smernice 96/71/ES. Okrem toho by táto smernica nemala brániť členským štátom uplatňovať podmienky zamestnávania vo veciach iných, než sú tie, ktoré sú uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 96/71/ES v prípade ustanovení verejného poriadku.
- (87) Táto smernica by nemala ovplyvniť ani podmienky zamestnávania v prípadoch, keď je pracovník, ktorý je zamestnaný na účely poskytovania cezhraničnej služby, prijímaný do zamestnania v členskom štáte, v ktorom je služba poskytovaná. Táto smernica by nemala tiež ovplyvňovať právo členského štátu, v ktorom je služba poskytovaná, určiť existenciu zamestnaneckého vzťahu a rozdiel medzi samostatne zárobkovo činnými osobami a zamestnancami, vrátane „nepravých samostatne zárobkovo činných osôb“. Z tohto dôvodu by základnou vlastnosťou zamestnaneckého vzťahu v zmysle článku 39 zmluvy mala byť skutočnosť, že osoba po určitý čas poskytuje služby pre inú osobu a pod vedením inej osoby, za čo dostáva odmenu. Akákoľvek činnosť, ktorú osoba vykonáva mimo
- vzťahu podriadenosti, musí byť klasifikovaná ako činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely článkov 43 a 49 zmluvy.
- (88) Ustanovenie o slobode poskytovať služby by sa nemalo uplatňovať v prípadoch, v ktorých v súlade s právom Spoločenstva je činnosť v členskom štáte vyhradená určitej profesii, napríklad požiadavky, ktoré vyžadujú poskytovanie právneho poradenstva právnikom.
- (89) Odchýlka od slobody poskytovať služby v oblastiach týkajúcich sa registrácie vozidiel, ktoré sú predmetom lízingu v inom členskom štáte ako v tom, v ktorom sa používajú, vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, ktorý uznal, že členský štát môže takúto povinnosť uložiť v súlade s primeranými podmienkami v prípade vozidiel používaných na jeho území. Toto vyňatie sa nevzťahuje na príležitostný alebo dočasný prenájom.
- (90) Zmluvné vzťahy medzi poskytovateľom a klientom, ako aj medzi zamestnávateľom a zamestnancom, by nemali podliehať tejto smernici. Právo uplatniteľné na zmluvné a mimozmluvné záväzky poskytovateľa by mali určovať pravidlá medzinárodného práva súkromného.
- (91) Z dôvodov bezpečnosti služieb je potrebné dať členským štátom možnosť výnimočne a na individuálnom základe prijať opatrenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovenia o slobode poskytovať služby, pokiaľ ide o poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte. Prijatie takýchto opatrení by sa však malo umožniť iba vtedy, ak neexistuje harmonizácia na úrovni Spoločenstva.
- (92) Obmedzenia voľného pohybu služieb v rozpore s touto smernicou môžu vzniknúť nielen z opatrení uplatnených na poskytovateľov, ale aj z mnohých prekážok využitia služieb prijemcami, najmä spotrebiteľmi. Táto smernica názorne uvádza určité typy obmedzenia uplatňovaného na príjemcu, ktorý chce využívať službu poskytovanú poskytovateľom usadeným v inom členskom štáte. To platí aj pre prípady, ak má príjemca služby povinnosť získať povolenie od príslušných orgánov alebo pred príslušným orgánom podať vyhlásenie, aby dostal službu od poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte. To sa netýka všeobecných systémov udeľovania povolení, ktoré sa uplatňujú aj na využitie služby, ktorú dodá poskytovateľ usadený v členskom štáte príjemcu.

(1) Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

- (93) Pojem „finančnej pomoci poskytovanej na využitie určitej služby“ by sa nemal uplatňovať na systémy pomoci udeľovanej členskými štátmi, najmä v sociálnej oblasti alebo v oblasti kultúry, na ktoré sa vzťahujú pravidlá Spoločenstva o hospodárskej súťaži, ani na všeobecnú finančnú pomoc, ktorá nesúvisí s využitím konkrétnej služby, napríklad na študentské granty alebo pôžičky.
- (94) V súlade s ustanoveniami zmluvy o voľnom pohybe služieb je zakázaná diskriminácia z dôvodu štátnej príslušnosti príjemcu alebo jeho vnútroštátneho či miestneho bydliska. Takáto diskriminácia by mohla mať formu povinnosti uloženú iba štátnym príslušníkom iného členského štátu, aby predkladali originály dokumentov, overené kópie, osvedčenia o štátnej príslušnosti alebo úradné preklady dokumentov s cieľom využiť službu alebo výhodnejšie podmienky alebo ceny. Zákaz diskriminačných požiadaviek by však nemal brániť výhrade výhod, najmä pokiaľ ide o sadzby, určitým príjmom, ak sa takáto výhrada zakladá na oprávnených, objektívnych kritériách.
- (95) Zásada nediskriminácie v rámci vnútorného trhu znamená, že prístup príjemcu, a osobitne spotrebiteľa, k službe ponúkanej verejnosti nemožno zamietnuť alebo mu zabrániť uplatňovaním kritéria zahrnutého do všeobecných podmienok sprístupnených verejnosti, ktoré sa týka štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska príjemcu. Z toho však nevyplýva, že nezákonnou diskrimináciou je, keď sa v takýchto všeobecných podmienkach na poskytnutie služby stanovujú rôzne sadzby a podmienky, ak sú tieto sadzby, ceny a podmienky opodstatnené objektívnymi dôvodmi, ktoré sa môžu v jednotlivých krajinách líšiť, napríklad dodatočnými nákladmi vzniknutými z dôvodu vzdialenosti alebo technickými vlastnosťami poskytovania služby alebo odlišnými trhovými podmienkami, akými sú zvýšený alebo znížený dopyt ovplyvnený sezónnosťou, rozličné prázdninové obdobia v členských štátoch a určovanie cien rôznymi konkurentmi, alebo osobitné riziká spojené s predpismi, ktoré sa líšia od predpisov v členskom štáte usadenia. Nevyplýva z toho ani skutočnosť, že by neposkytnutie služby spotrebiteľovi z dôvodu nedostatku požadovaných práv duševného vlastníctva na konkrétnom území predstavovalo nezákonnú diskrimináciu.
- (96) Je vhodné, aby ako jeden z prostriedkov, ktorými môže poskytovateľ príjemcovi ľahko sprístupniť informácie, ktoré je povinný poskytnúť, poskytol svoju elektronickú adresu vrátane adresy internetovej stránky. Navyše povinnosť sprístupniť určité informácie v informačných dokumentoch poskytovateľa, ktoré podrobne predstavujú jeho služby, by sa nemala týkať obchodnej komunikácie všeobecnej povahy, ako napríklad reklamy, ale skôr dokumentov, ktoré podrobne opisujú ponúkané služby vrátane dokumentov na internetovej stránke.
- (97) V tejto smernici je potrebné ustanoviť určité pravidlá o vysokej kvalite služieb, ktoré zabezpečia najmä splnenie požiadaviek na informovanosť a transparentnosť. Tieto pravidlá by sa mali uplatňovať v prípadoch cezhranične poskytovaných služieb medzi členskými štátmi, ako aj v prípadoch služieb poskytovaných v členskom štáte poskytovateľom usadeným v tomto členskom štáte bez toho, aby sa zbytočne zaťažovali MSP. Nijakým spôsobom by nemali brániť členským štátom uplatňovať v súlade s touto smernicou a inými právnymi predpismi Spoločenstva dodatočné alebo iné požiadavky na kvalitu.
- (98) Každý prevádzkovateľ, ktorý poskytuje služby týkajúce sa priamo a osobitne zdravia, bezpečnosti alebo finančného rizika príjemcu alebo tretej osoby by mal byť v zásade krytý vhodným poistením profesijnej zodpovednosti alebo inou formou záruky, ktorá je rovnocenná alebo porovnateľná, čo konkrétne znamená, že pravidla by mal mať vhodné poistné krytie služieb poskytovaných v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, ktoré nie sú členským štátom usadenia.
- (99) Poistenie alebo záruka by mali byť primerané povahe a rozsahu rizika. Malo by preto byť nevyhnutné, aby poskytovatelia mali cezhraničné krytie iba vtedy, ak skutočne poskytujú služby v iných členských štátoch. Členské štáty by nemali stanoviť podrobnejšie pravidlá týkajúce sa poistného krytia a stanoviť napríklad minimálne prahy pre poistnú sumu alebo obmedzenia vyňatí z poistného krytia. Poskytovatelia a poisťovne by mali postupovať pružne pri dojednávaní poistiek, ktoré sú presne určené podľa povahy a miery rizika. Okrem toho nie je potrebné zákonom stanoviť povinnosť vhodného poistenia. Malo by postačovať, ak je povinnosť poistiť sa súčasťou etických predpisov stanovených profesijnými orgánmi. Poisťovne by nemali byť povinné poskytovať poistné krytie.
- (100) Je potrebné ukončiť úplné zákazy obchodnej komunikácie zo strany regulovaných povolání, avšak nie odstránením zákazov o obsahu obchodnej komunikácie, ale tých, ktoré všeobecne pre dané povolanie zakazujú jednu alebo viacero foriem obchodnej komunikácie, ako napríklad zákaz akejkoľvek reklamy v jednom alebo viacerých daných médiách. Pokiaľ ide o obsah a spôsoby obchodnej komunikácie, je potrebné motivovať odborníkov, aby v súlade s právom Spoločenstva vypracovali na úrovni Spoločenstva kódexy správania.

- (101) V záujme príjemcov, najmä spotrebiteľov, je potrebné zabezpečiť, aby poskytovatelia mali možnosť ponúkať viacodborové služby a aby boli obmedzenia v tomto ohľade obmedzené na to, čo je potrebné na zabezpečenie nestrannosti a nezávislosti a integrity regulovaných povolání. Toto nemá vplyv na obmedzenia alebo zákazy výkonu konkrétnych činností, ktorých cieľom je zabezpečenie nezávislosti v prípadoch, v ktorých členský štát poverí poskytovateľa konkrétnou úlohou, najmä v oblasti mestského rozvoja, ani by to nemalo mať vplyv na uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže.
- (102) Je dôležité, aby v záujme zvýšenia transparentnosti a presadzovania hodnotenia na základe porovnateľných kritérií, pokiaľ ide o kvalitu služieb, ktoré sa ponúkajú alebo poskytujú príjemcom, boli informácie o význame značiek kvality a iných rozlišovacích označení súvisiacich s týmito službami ľahko dostupné. Tento záväzok k transparentnosti je mimoriadne dôležitý v oblastiach, akým je cestovný ruch, a to najmä hoteliérstvo, v ktorom je rozšírené používanie klasifikačného systému. Okrem toho je vhodné preskúmať mieru, do akej by európska normalizácia mohla uľahčiť zlučiteľnosť a kvalitu služieb. Európske normy vypracúvajú európske normalizačné orgány, Európsky výbor pre normalizáciu (CEN), Európsky výbor pre elektrotechnickú normalizáciu (CENELEC) a Európsky inštitút pre telekomunikačné normy (ETSI). Komisia môže v prípade potreby a v súlade s postupmi ustanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽¹⁾, vydať mandát na vypracovanie osobitných európskych noriem.
- (103) S cieľom vyriešiť potenciálne problémy v súlade so súdnymi rozhodnutiami je vhodné zabezpečiť, aby členské štáty uznali rovnocenné záruky uložené v inštitúciách alebo subjektoch, ako napríklad v bankách, u poskytovateľov poistenia alebo iných poskytovateľov finančných služieb, ktorí sú usadení v inom členskom štáte.
- (104) Spoluprácu ustanovenú v tejto smernici dopĺňa vytvorenie siete orgánov na ochranu spotrebiteľa v členských štátoch, ktoré je predmetom nariadenia (ES) č. 2006/2004. Uplatňovanie legislatívy na ochranu spotrebiteľa v cezhraničných prípadoch, najmä s ohľadom na nové spôsoby marketingu a predaja, ako aj potreba odstránenia určitých osobitných prekážok spolupráce v tejto oblasti, si medzi členskými štátmi vyžaduje vyšší stupeň spolupráce. V tejto oblasti je predovšetkým potrebné zabezpečiť, aby členské štáty na svojom území vyžadovali ukončenie nelegálnych
- praktík prevádzkovateľov, ktoré sa zameriavajú na spotrebiteľov v inom členskom štáte.
- (105) Administratívna spolupráca je nevyhnutná pre riadne fungovanie vnútorného trhu so službami. Nedostatok spolupráce medzi členskými štátmi vedie k do rozširovaniu pravidiel uplatňovaných na poskytovateľov alebo k duplikácii kontroly cezhraničných činností, a môže byť tiež využitý podvodníkmi na účely vyhnutia sa dohľadu alebo na obídenie uplatniteľných vnútroštátnych predpisov o službách. Je preto nevyhnutné zabezpečiť jasné a právne záväzné povinnosti členských štátov, aby účinne spolupracovali.
- (106) Na účely kapitoly o administratívnej spolupráci by sa „dohľad“ mal vzťahovať na činnosti, ako je sledovanie a zisťovanie skutočností, riešenie problémov, vymáhanie a ukládanie sankcií a následné nadväzné činnosti.
- (107) Za bežných okolností by sa vzájomná pomoc mala uskutočňovať priamo medzi príslušnými orgánmi. Od kontaktných miest, určených členskými štátmi, by sa malo vyžadovať uľahčenie tohto procesu iba v takom prípade, ak sa vyskytnú ťažkosti, napríklad ak sa pomoc požaduje na účely určenia relevantného príslušného orgánu.
- (108) Určité záväzky vzájomnej pomoci by sa mali vzťahovať na všetky oblasti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, vrátane tých, ktoré sa vzťahujú na prípady, ak sa poskytovateľ usadí v inom členskom štáte. Iné povinnosti vzájomnej pomoci by sa mali vzťahovať iba na prípady cezhraničného poskytovania služieb, kde sa uplatňuje ustanovenie o slobode poskytovať služby. Ďalší súbor záväzkov by sa mal vzťahovať na všetky prípady cezhraničného poskytovania služieb, vrátane oblastí, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie o slobode poskytovať služby. Cezhraničné poskytovanie služieb by malo zahŕňať prípady poskytovania služieb na dialku a prípady, keď príjemca cestuje do členského štátu usadenia poskytovateľa s cieľom využiť služby.
- (109) V prípadoch, keď sa poskytovateľ dočasne presťahuje do iného členského štátu ako je členský štát usadenia, je potrebné, aby si tieto dva štáty navzájom poskytovali pomoc na účely toho, aby príslušný iný členský štát mohol vykonávať kontroly, inšpekcie a šetrenia na žiadosť členského štátu usadenia alebo vykonávať takéto kontroly z vlastnej iniciatívy, ak ide iba o vecné kontroly.
- (110) Členské štáty by nemali mať možnosť obchádzať pravidlá stanovené v tejto smernici, vrátane ustanovenia o slobode poskytovať služby, prostredníctvom vykonávania diskriminačných a neprímeraných kontrol, inšpekcií alebo šetrení.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o prístupení z roku 2003.

- (111) Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa výmeny informácií, pokiaľ ide o dobré meno poskytovateľov, by nemali predpokladať iniciatívy v oblasti policajnej a súdnej spolupráce v trestných veciach, najmä pokiaľ ide o výmenu informácií medzi orgánmi činnými v trestnom konaní a trestnými registrami členských štátov.
- (112) Spolupráca medzi členskými štátmi si vyžaduje dobre fungujúci elektronický informačný systém, aby príslušné orgány mohli ľahko identifikovať svojich príslušných partnerov v iných členských štátoch a aby s nimi mohli účinne komunikovať.
- (113) Je potrebné ustanoviť, že členské štáty v spolupráci s Komisiou majú motivovať zainteresované strany, aby na úrovni Spoločenstva vypracovali kódexy správania zamerané najmä na presadzovanie kvality služieb a zohľadňovanie osobitnej povahy každej profesie. Tieto kódexy správania by mali byť v súlade s právom Spoločenstva, najmä s predpismi o hospodárskej súťaži. Mali by byť v súlade s právne záväznými pravidlami upravujúcimi profesijnú etiku a správanie v členských štátoch.
- (114) Členské štáty by mali podporiť vypracovanie kódexov správania, najmä profesijnými orgánmi, organizáciami a združeniami na úrovni Spoločenstva. Tieto kódexy správania by mali obsahovať, podľa osobitnej povahy každého povolania, pravidlá obchodnej komunikácie týkajúce sa regulovaných povolání a pravidlá profesijnej etiky a správania pre regulované povolania, ktoré sa zamerajú najmä na zabezpečenie nezávislosti, nestrannosti a služobného tajomstva. Tieto kódexy správania by mali okrem toho obsahovať i podmienky, ktoré sa vzťahujú na činnosti reálnych agentov. Členské štáty by mali prijať sprievodné opatrenia, aby podporili profesijné orgány, organizácie a združenia pri implementácii týchto kódexov správania na vnútroštátnej úrovni, prijatých na úrovni Spoločenstva.
- (115) Cieľom kódexov správania na úrovni Spoločenstva je stanovenie minimálnych noriem správania a tieto kódexy dopĺňajú právne požiadavky členských štátov. Nebránia členským štátom, v súlade s právom Spoločenstva, prijímať prísnejšie opatrenia v podobe zákonov, ani vnútroštátnym profesijným orgánom stanoviť vo svojich vnútroštátnych kódexoch správania väčšiu ochranu.
- (116) Keďže ciele tejto smernice, a to odstránenie prekážok slobody poskytovateľov usadiť sa v členských štátoch a voľného poskytovania služieb medzi členskými štátmi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov rozsahu akcie ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa

článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

- (117) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijímať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (118) V súlade s odsekom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšom zákonodarstve ⁽²⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré čo najlepšie znázornia zhodu medzi touto smernicou a transpozičnými opatreniami,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica stanovuje všeobecné ustanovenia, ktoré uľahčujú výkon slobody poskytovateľov usadiť sa a voľný pohyb služieb, pričom sa zachová vysoká úroveň kvality služieb.
2. Táto smernica sa nezaobrá liberalizáciou služieb všeobecného hospodárskeho záujmu vyhradených pre verejné alebo súkromné subjekty, ani privatizáciou verejných subjektov poskytujúcich služby.
3. Táto smernica sa nezaobrá zrušením monopolov poskytujúcich služby, ani poskytovaním pomoci zo strany členských štátov, na ktoré sa vzťahujú predpisy Spoločenstva o hospodárskej súťaži.

Táto smernica neovplyvňuje slobodu členských štátov určiť v súlade s právom Spoločenstva, čo považujú za služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ako by tieto služby mali byť organizované a financované v súlade s pravidlami o štátnej pomoci, a akým konkrétnym povinnostiam by mali podliehať.

4. Táto smernica neovplyvňuje opatrenia prijaté na úrovni Spoločenstva alebo na vnútroštátnej úrovni, v súlade s právom Spoločenstva, na ochranu alebo na podporu kultúrnej alebo jazykovej rôznorodosti či plurality médií.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

5. Táto smernica neovplyvňuje predpisy členských štátov v oblasti trestného práva. Členské štáty však nesmú obmedzovať slobodu poskytovať služby uplatňovaním ustanovení trestného práva, ktoré špecificky upravujú alebo ovplyvňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na účely obchádzania pravidiel ustanovených v tejto smernici.

6. Táto smernica neovplyvňuje pracovné právo, ktorým sú akékoľvek právne alebo zmluvné ustanovenia o podmienkach zamestnávania, pracovných podmienkach vrátane ochrany zdravia a bezpečnosti pri práci a vzťahy medzi zamestnávateľmi a pracovníkmi, ktoré členské štáty uplatňujú v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré rešpektuje právo Spoločenstva. Táto smernica rovnako neovplyvňuje právne predpisy členských štátov o sociálnom zabezpečení.

7. Táto smernica neovplyvňuje výkon základných práv, ako ich uznávajú členské štáty a právo Spoločenstva. Neovplyvňuje ani právo vyjednávať, uzatvárať a uplatňovať kolektívne zmluvy a právo na pracovné opatrenie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi, ktoré rešpektujú právo Spoločenstva.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na služby poskytované poskytovateľmi, ktorí sú usadení v členskom štáte.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na tieto činnosti:
 - a) služby všeobecného záujmu neehospodárskeho charakteru;
 - b) finančné služby, akými sú bankovníctvo, služby súvisiace s úvermi, poistením a zaistením, pracovnými alebo osobnými dôchodkami, cennými papiermi, investičnými fondmi, platbami a investičným poradenstvom, vrátane služieb uvedených v prílohe I k smernici 2006/48/ES;
 - c) elektronické komunikačné služby a siete a príslušné zariadenia a služby v súvislosti so záležitosťami, na ktoré sa vzťahujú smernice 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES, 2002/22/ES a 2002/58/ES;
 - d) služby v oblasti dopravy vrátane prístavných služieb, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti hlavy V zmluvy;
 - e) služby agentúr na sprostredkovanie dočasného zamestnania;
 - f) služby zdravotnej starostlivosti bez ohľadu na to, či sú poskytované v rámci zdravotníckych zariadení a bez ohľadu na spôsob ich organizácie a financovania na vnútroštátnej úrovni alebo ich verejný či súkromný charakter;

- g) audiovizuálne služby vrátane kinematografických služieb bez ohľadu na spôsob ich výroby, distribúcie a prenosu a rozhlasové vysielanie;
 - h) činnosti týkajúce sa hazardných hier, ktoré zahŕňajú uzatváranie peňažných stávk pri hazardných hrách vrátane lotérií, hazardných hier v kasínach a stávkových transakcií;
 - i) činnosti, ktoré sú spojené s výkonom verejnej moci, ako je stanovené v článku 45 zmluvy;
 - j) sociálne služby súvisiace so sociálnym ubytovaním, starostlivosťou o deti a podporou rodín a osôb v trvalej alebo dočasnej núdzi, ktoré sú poskytované štátom, poskytovateľmi poverenými štátom alebo charitatívnymi organizáciami uznanými ako takými štátom;
 - k) súkromné bezpečnostné služby;
 - l) služby poskytované notármi a súdnymi úradníkmi, ktorí sú menovaní právnymi aktami prijímanými vládou.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na oblasť daní.

Článok 3

Vzťah k iným ustanoveniam práva Spoločenstva

1. Ak existuje rozpor medzi ustanoveniami tejto smernice a ustanovením iného aktu Spoločenstva, ktorý upravuje osobitné aspekty prístupu k činnosti v oblasti služieb alebo jej výkonu v osobitných oblastiach alebo v osobitných povolaniach, má ustanovenie iného aktu Spoločenstva prednosť a uplatňuje sa na tieto osobitné oblasti alebo povolania. Patrí sem:
 - a) smernica 96/71/ES;
 - b) nariadenie (EHS) č. 1408/71;
 - c) smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania ⁽¹⁾;
 - d) smernica 2005/36/ES.
2. Táto smernica sa netýka pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä pravidiel, ktoré upravujú právo uplatniteľné na zmluvné a mimozmluvné záväzky, vrátane tých, ktoré zaručujú, že spotrebiteľia majú prospech z ochrany, ktorú im poskytujú pravidlá ochrany spotrebiteľa ustanovené v právnych predpisoch o ochrane spotrebiteľa platných v ich členskom štáte.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23. Smernica zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

3. Členské štáty uplatňujú ustanovenia tejto smernice v súlade s pravidlami zmluvy, ktoré sa týkajú práva usadiť sa a voľného pohybu služieb.

Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „služba“ je akákoľvek samostatne zárobková hospodárska činnosť, ktorá je obvyčajne poskytovaná za odplatu, v zmysle článku 50 zmluvy;
2. „poskytovateľ“ je každá fyzická osoba, ktorá je štátnym príslušníkom členského štátu, alebo každá právnická osoba v zmysle článku 48 zmluvy a usadená v členskom štáte, ktorá ponúka alebo poskytuje službu;
3. „príjemca“ je každá fyzická osoba, ktorá je štátnym príslušníkom členského štátu alebo ktorej boli priznané práva prostredníctvom aktov Spoločenstva, alebo právnická osoba v zmysle článku 48 zmluvy a usadená v členskom štáte, ktorá využíva alebo zamýšľa využívať službu na profesijné alebo iné ako profesijné účely;
4. „členský štát usadenia“ je členský štát, na ktorého území je usadený dotknutý poskytovateľ;
5. „usadenie sa“ je faktický výkon hospodárskej činnosti, ako je uvedené v článku 43 zmluvy, poskytovateľom na neurčitý čas a prostredníctvom stabilnej infraštruktúry, odkiaľ sa skutočne vykonáva podnikateľská činnosť poskytovania služieb;
6. „systém udeľovania povolení“ je každý postup, v rámci ktorého sa od poskytovateľa alebo príjemcu vyžaduje, aby podnikol kroky smerom k získaniu úradného rozhodnutia alebo konkludentného rozhodnutia o prístupe k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávaní od príslušného orgánu;
7. „požiadavka“ je akákoľvek povinnosť, zákaz, podmienka alebo obmedzenie ustanovené v zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach členských štátov alebo v dôsledku judikatúry, administratívnej praxe, pravidiel profesijných orgánov alebo kolektívnych pravidiel profesijných združení či iných profesijných organizácií, ktoré boli prijaté v rámci výkonu ich právnej autonómie; pravidlá stanovené v kolektívnych zmluvách dohodnuté sociálnymi partnermi sa v zmysle tejto smernice nepovažujú za požiadavky;
8. „závažné dôvody týkajúce sa verejného záujmu“ sú dôvody uznané ako také v judikatúre Súdneho dvora a zahŕňajú tieto dôvody: verejný poriadok, verejnú bezpečnosť, ochranu verejnosti, verejné zdravie, zachovanie finančnej rovnováhy systému sociálneho zabezpečenia, ochranu spotrebiteľa,

príjemcov služieb a pracovníkov, poctivosť obchodných transakcií, boj proti podvodom, ochranu životného prostredia a mestského životného prostredia, zdravie zvierat, duševné vlastníctvo, ochranu národného historického a umeleckého dedičstva, ciele sociálnej politiky a ciele politiky v oblasti kultúry;

9. „príslušný orgán“ je každý subjekt alebo orgán s funkciou dohľadu alebo regulačnou funkciou v členskom štáte vo vzťahu k činnostiam v oblasti služieb, predovšetkým správne orgány vrátane súdov, ktoré konajú vo svojej súdnej právomoci, profesijné orgány a tie profesijné združenia alebo iné profesijné organizácie, ktoré kolektívnym spôsobom v rámci výkonu svojej právnej autonómie regulujú prístup k činnostiam v oblasti služieb alebo ich výkon;
10. „členský štát, v ktorom sa poskytuje služba“ je členský štát, v ktorom službu poskytuje poskytovateľ usadený v inom členskom štáte;
11. „regulované povolanie“ je odborná činnosť alebo skupina odborných činností ako je uvedené v článku 3 ods. 1 písm. a) smernice 2005/36/ES;
12. „obchodná komunikácia“ je každá forma komunikácie určená priamo alebo nepriamo na propagáciu tovaru, služieb alebo mena podniku, organizácie alebo osoby, ktorá vykonáva obchodnú, priemyselnú alebo remeselnícku činnosť alebo regulované povolanie. Nasledujúce formy samy o sebe nepredstavujú obchodnú komunikáciu:
 - a) informácie umožňujúce priamy prístup k činnosti podniku, organizácie alebo osoby, najmä vrátane názvu domény alebo adresy elektronickej pošty;
 - b) oznámenia týkajúce sa tovaru, služieb alebo mena podniku, organizácie alebo osoby zostavené nezávisle, najmä ak nie sú poskytnuté za finančnú odplatu.

KAPITOLA II

ADMINISTRATÍVNE ZJEDNODUŠENIE

Článok 5

Zjednodušenie postupov

1. Členské štáty preskúmajú postupy a formálne náležitosti, ktoré sa vzťahujú na prístup k činnosti v rámci služieb a na jej výkon. Ak nie sú postupy a formálne náležitosti, ktoré sa preskúmajú podľa tohto odseku, dostatočne jednoduché, členské štáty ich zjednodušia.
2. Komisia môže zaviesť harmonizované formuláre na úrovni Spoločenstva v súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 2. Tieto formuláre slúžia ako ekvivalent osvedčení, potvrdení a iných dokumentov požadovaných od poskytovateľa.

3. V prípadoch, keď členské štáty požadujú od poskytovateľa alebo príjemcu predloženie osvedčenia, potvrdenia alebo iného dokumentu potvrdzujúceho splnenie požiadavky, členské štáty uznávajú každý dokument iného členského štátu používaný na rovnocenný účel, alebo z ktorého je jasné, že príslušná požiadavka bola splnená. Nemôžu požadovať predloženie originálu dokumentu z iného členského štátu alebo jeho overenú kópiu alebo overený preklad, okrem prípadov ustanovených v iných nástrojoch Spoločenstva, alebo ak je takáto požiadavka opodstatnená závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu vrátane verejného poriadku a bezpečnosti.

Prvý pododsek nemá vplyv na právo členských štátov požadovať neoverený preklad dokumentov do jedného z ich úradných jazykov.

4. Odsek 3 sa nevzťahuje na dokumenty uvedené v článku 7 ods. 2 a článku 50 smernice 2005/36/ES, v článku 45 ods. 3, v článkoch 46, 49 a 50 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby ⁽¹⁾, v článku 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/5/ES zo 16. februára 1998 o uľahčení trvalého výkonu právnického povolania v inom členskom štáte ako v tom, kde bola získaná kvalifikácia ⁽²⁾, v prvej smernici Rady 68/151/EHS z 9. marca 1968 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 58 zmluvy s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto ochranných opatrení v rámci celého Spoločenstva ⁽³⁾, a v jedenástej smernici Rady 89/666/EHS z 21. decembra 1989 o požiadavkách na sprístupnenie údajov týkajúcich sa pobočiek zriadených v určitom členskom štáte určitými druhmi obchodných spoločností, ktoré sa spravujú právom iného štátu ⁽⁴⁾.

Článok 6

Miesta jednotného kontaktu

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mohli dokončiť nasledujúce postupy a formálne náležitosti na miestach jednotného kontaktu:

- a) všetky postupy a formálne náležitosti potrebné na získanie prístupu k činnostiam poskytovateľa v oblasti služieb, najmä všetky vyhlásenia, oznámenia alebo žiadosti potrebné pre udelenie povolenia príslušným orgánom vrátane žiadostí o zapísanie do evidencie, registra alebo databázy alebo o registráciu v profesijnom orgáne či združení;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 114. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Komisie (ES) č. 2083/2005 (Ú. v. EÚ L 333, 20.12.2005, s. 28).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 77, 14.3.1998, s. 36. Smernica zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2003.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 65, 14.3.1968, s. 8. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/58/ES (Ú. v. EÚ L 221, 4.9.2003, s. 13).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 36.

- b) všetky žiadosti o udelenie povolenia, ktoré je potrebné na výkon činností poskytovateľa v oblasti služieb.

2. Zriadenie miest jednotného kontaktu sa nedotýka rozdelenia úloh a právomocí medzi orgánmi v rámci vnútroštátnych systémov.

Článok 7

Právo na informácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli nasledujúce informácie ľahko dostupné pre poskytovateľov a príjemcov prostredníctvom miest jednotného kontaktu:

- a) požiadavky vzťahujúce sa na poskytovateľov usadených na ich území, a najmä tie požiadavky, ktoré sa týkajú postupov a formálnych náležitostí, ktoré majú byť splnené s cieľom získať prístup k činnostiam v oblasti služieb a ich vykonávaniu;
- b) kontaktné údaje príslušných orgánov na účel ich priameho kontaktu, vrátane údajov o tých orgánoch, ktoré sú zodpovedné za záležitosti týkajúce sa výkonu činností v oblasti služieb;
- c) prostriedky pre prístup k verejným registrom a databázam o poskytovateľoch a službách a podmienky tohto prístupu;
- d) všeobecne dostupné opravné prostriedky v prípade sporu medzi príslušnými orgánmi a poskytovateľom alebo príjemcom, medzi poskytovateľom a príjemcom alebo medzi poskytovateľmi;
- e) kontaktné údaje iných združení alebo organizácií ako príslušných orgánov, kde môže byť poskytovateľom alebo príjemcom poskytnutá praktická pomoc.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné poskytovateľom a príjemcom poskytnúť na ich žiadosť pomoc zo strany príslušných orgánov pozostávajúcu z poskytovania informácií o spôsobe, ako sa požiadavky uvedené v odseku 1 písm. a) všeobecne vykladajú a uplatňujú. Toto poradenstvo v prípade potreby obsahuje aj jednoduché vysvetlenie jednotlivých krokov. Informácie sa poskytujú v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku.

3. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie a pomoc, uvedené v odsekoch 1 a 2, poskytované jasným a jednoznačným spôsobom, aby boli ľahko dostupné na diaľku a elektronickými prostriedkami a aby sa priebežne aktualizovali.

4. Členské štáty zabezpečia, aby miesta jednotného kontaktu a príslušné orgány čo najrýchlejšie reagovali na každú žiadosť o informácie alebo pomoc uvedenú v odsekoch 1 a 2 a bezodkladne informovali žiadateľa v prípade nesprávnej alebo neopodstatnenej žiadosti.

5. Členské štáty a Komisia prijímajú sprievodné opatrenia s cieľom podporiť miesta jednotného kontaktu, aby sprístupňovali informácie uvedené v tomto článku aj v ostatných jazykoch Spoločenstva. Táto skutočnosť nemá vplyv na právne predpisy členských štátov o používaní jazykov.

6. Povinnosť príslušných orgánov poskytovať pomoc poskytovateľom a príjemcom ich nezaväzuje poskytovať právne poradenstvo v jednotlivých prípadoch, ale vzťahuje sa len na poskytovanie všeobecných informácií o spôsobe, ako sa požiadavky obvykle vykladajú alebo uplatňujú.

Článok 8

Postupy prostredníctvom elektronických prostriedkov

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné ľahko splniť všetky postupy a formálne náležitosti vzťahujúce sa na prístup k činnostiam v oblasti služieb a ich vykonávanie na diaľku a elektronickými prostriedkami prostredníctvom príslušného miesta jednotného kontaktu a u príslušných orgánov.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na inšpekcie priestorov, v ktorých sa poskytujú služby, alebo zariadení používaných poskytovateľom, ani na fyzické preskúmanie schopností alebo osobnej bezúhonnosti poskytovateľa či jeho zodpovedných zamestnancov.

3. V súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 2 prijíma Komisia podrobné pravidlá na vykonávanie odseku 1 tohto článku s cieľom uľahčiť interoperabilitu informačných systémov a využívanie postupov prostredníctvom elektronických prostriedkov medzi členskými štátmi, pričom sa zohľadnia spoločné normy vypracované na úrovni Spoločenstva.

KAPITOLA III

SLOBODA POSKYTOVATEĽOV USADIŤ SA

ODDIEL 1

udeľovanie povolení

Článok 9

Systémy udeľovania povolení

1. Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie systémom udeľovania povolení, pokiaľ nie sú splnené tieto podmienky:

- a) systém udeľovania povolení nediskriminuje daného poskytovateľa;
- b) potreba existencie systému udeľovania povolení je opodstatnená závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu;

c) sledovaný cieľ nemožno dosiahnuť pomocou menej reštriktívneho opatrenia, najmä v dôsledku skutočnosti, že následná inšpekcia by bola vykonaná príliš neskoro, aby bola skutočne účinná.

2. Členské štáty vymedzia v správe uvedenej v článku 39 ods. 1 svoje systémy udeľovania povolení a udajú dôvody preukazujúce ich súlad s odsekom 1 tohto článku.

3. Tento oddiel sa nevzťahuje na tie aspekty systémov udeľovania povolení, ktoré sa priamo alebo nepriamo riadia inými nástrojmi Spoločenstva.

Článok 10

Podmienky pre udeľovanie povolení

1. Systémy udeľovania povolení sa zakladajú na kritériách, ktoré zabráňujú tomu, aby príslušné orgány vykonávali svoju hodnotiacu právomoc svojvoľným spôsobom.

2. Kritériá uvedené v odseku 1 musia byť:

- a) nediskriminačné;
- b) opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu;
- c) primerané cieľu tohto verejného záujmu;
- d) jasné a jednoznačné;
- e) objektívne;
- f) vopred zverejnené;
- g) transparentné a dostupné.

3. Podmienky udeľovania povolení pre novú prevádzku nesmú duplikovať požiadavky a kontroly, ktoré sú s ohľadom na ich účel rovnocenné alebo v zásade porovnateľné a ktoré sa už na prevádzkovateľa vzťahujú v inom členskom štáte alebo v tom istom členskom štáte. Kontaktné miesta uvedené v článku 28 ods. 2 a poskytovateľ pomáhajú príslušnému orgánu tým, že mu poskytujú všetky potrebné informácie o týchto požiadavkách.

4. Povolenie umožňuje poskytovateľovi prístup k činnosti v oblasti služieb alebo vykonávanie tejto činnosti na celom území štátu, čo zahŕňa zakladanie obchodných zástupcov, dcérskych spoločností, pobočiek alebo kancelárií s výnimkou prípadov, v ktorých povolenie pre každú jednotlivú prevádzku alebo obmedzenie povolenia na určitú časť územia je opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu.

5. Povolenie sa udelí hneď, ako sa v rámci riadneho preskúmania zistí, že podmienky pre udelenie povolenia boli splnené.

6. Okrem prípadu udelenia povolenia musí existovať možnosť preskúmania každého rozhodnutia príslušných orgánov vrátane zamietnutia či odňatia povolenia, ktoré musí byť riadne odôvodnené, súdom alebo inými odvolacími orgánmi.

7. Tento článok nespochybňuje rozdelenie právomocí orgánov členských štátov na miestnej alebo regionálnej úrovni, ktoré udeľujú povolenia.

Článok 11

Doba platnosti povolenia

1. Povolenie sa poskytovateľovi neudeľuje na dobu určitú okrem týchto prípadov:

- a) povolenie sa automaticky obnovuje alebo podlieha len kontinuálnemu plneniu požiadaviek;
- b) počet dostupných povolení je vzhľadom na závažný dôvod týkajúci sa verejného záujmu obmedzený;

alebo

- c) obmedzené trvanie povolenia môže byť opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na maximálne obdobie, pred uplynutím ktorého musí poskytovateľ po získaní povolenia skutočne začať vykonávať činnosť.

3. Členské štáty od poskytovateľa vyžadujú, aby informoval príslušné miesto jednotného kontaktu stanovené v článku 6 o týchto zmenách:

- a) založenie dcérskych spoločností, ktorých činnosť patrí do rozsahu pôsobnosti systému udeľovania povolení;
- b) zmenu jeho situácie, v dôsledku ktorej už viac nespĺňa podmienky pre udelenie povolenia.

4. Tento článok sa nedotýka schopnosti členských štátov zrušiť povolenie, keď už nie sú splnené podmienky pre jeho udelenie.

Článok 12

Výberové konanie v prípade viacerých kandidátov

1. Tam, kde je počet povolení pre danú činnosť obmedzený z dôvodu nedostatku dostupných prírodných zdrojov alebo technickej kapacity, členské štáty uplatňujú u potenciálnych kandidátov také výberové konanie, ktoré poskytne v plnom rozsahu záruky nestrannosti a transparentnosti, predovšetkým vrátane primeraného zverejnenia začatia konania, jeho priebehu a ukončenia.

2. V prípadoch uvedených v odseku 1 sa povolenie udeľuje na primeranú určitú dobu a nemôže byť automaticky obnovené, ani nemôže udeľovať žiadnu inú výhodu poskytovateľovi, ktorého platnosť povolenia práve uplynula, ani pre žiadnu osobu, ktorá má s týmto poskytovateľom osobitné väzby.

3. Pokiaľ odsek 1 a články 9 a 10 neustanovujú inak, môžu členské štáty pri stanovovaní pravidiel výberových konaní v súlade s právom Spoločenstva zohľadniť faktory verejného zdravia, cieľov sociálnej politiky, ochrany zdravia a bezpečnosti zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činných osôb, ochrany životného prostredia, zachovania kultúrneho dedičstva a iné závažné dôvody týkajúce sa verejného záujmu.

Článok 13

Postupy pri udeľovaní povolení

1. Postupy a formálne náležitosti pri udeľovaní povolení sú jasné, vopred zverejnené a poskytujú žiadateľom záruku, že sa ich žiadosť bude posudzovať objektívne a nestranne.

2. Postupy a formálne náležitosti pri udeľovaní povolení nesmú byť odrádzajúce a nesmú neopodstatnene komplikovať alebo odkladať poskytovanie služby. Musia byť ľahko dostupné a všetky poplatky, ktoré môžu žiadateľom v dôsledku ich žiadosti vzniknúť, musia byť primerané a úmerné nákladom na predmetné postupy pri udeľovaní povolení a nesmú presiahnuť náklady takých postupov.

3. Postupy a formálne náležitosti pri udeľovaní povolení zaručujú žiadateľom, že ich žiadosti budú vybavené bez zbytočného odkladu, v každom prípade však v primeranej lehote, ktorá je vopred stanovená a zverejnená. Lehota začína plynúť až od predloženia úplnej dokumentácie. V prípadoch odôvodnených zložitou danou záležitosťou môže príslušný orgán predĺžiť lehotu raz, a to na obmedzené obdobie. Predĺženie a jeho dĺžka musia byť riadne opodstatnené a oznámené žiadateľovi pred uplynutím pôvodnej lehoty.

4. Ak sa na žiadosť neodpovie v stanovenej alebo predĺženej lehote v súlade s odsekom 3, povolenie sa považuje za udelené. V prípadoch, ktoré sú opodstatnené závažnými dôvodmi týkajúcimi sa verejného záujmu vrátane oprávneného záujmu tretích strán, však možno zaviesť inú úpravu.

5. Ku všetkým žiadostiam o udelenie povolenia sa bez zbytočného odkladu v vyhotoví potvrdenie o prijatí. Potvrdenie o prijatí musí obsahovať:

- a) lehotu uvedenú v odseku 3;
- b) dostupné opravné prostriedky;

- c) prípadne vyhlásenie, že v prípade absencie odpovede na žiadosť v stanovenej lehote sa povolenie považuje za udelené.
6. Ak je žiadosť neúplná, musí byť žiadateľ čo najskôr informovaný o potrebe predložiť dodatočné dokumenty, ako aj o každom prípadnom vplyve na lehotu uvedenú v odseku 3.
7. Ak je žiadosť zamietnutá, pretože nie je v súlade s požadovanými postupmi alebo formálnymi náležitosťami, žiadateľ je o tomto zamietnutí čo najskôr informovaný.

ODDIEL 2

Zakázané požiadavky alebo požiadavky podliehajúce hodnoteniu

Článok 14

Zakázané požiadavky

Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na ich území splnením žiadnej z týchto požiadaviek:

1. diskriminačné požiadavky, priamo alebo nepriamo založené na štátnej príslušnosti, alebo v prípade spoločností na umiestnení ich sídla najmä vrátane:
 - a) požiadaviek štátnej príslušnosti poskytovateľa, jeho zamestnancov, osôb vlastniacich podiel na základnom imaní alebo členov riadiacich alebo dozorných orgánov poskytovateľa;
 - b) požiadaviek, aby poskytovateľ, jeho zamestnanci, osoby vlastniace podiel na základnom imaní alebo členovia riadiacich alebo dozorných orgánov poskytovateľa mali bydlisko na ich území;
2. zákaz umiestnenia prevádzok vo viac ako jednom členskom štáte alebo zákaz zapísania do registra alebo zaevidovania sa v profesijných orgánoch alebo združeniach viac ako jedného členského štátu;
3. obmedzenia slobody poskytovateľa vybrať si medzi hlavnou prevádzkou alebo vedľajšou prevádzkou, a najmä povinnosť poskytovateľa mať svoju hlavnú prevádzku na ich území, alebo obmedzenia slobody vybrať si medzi prevádzkou vo forme obchodného zastúpenia, pobočky alebo dcérskej spoločnosti;
4. podmienky vzájomnosti s členským štátom, v ktorom už má poskytovateľ prevádzku, s výnimkou podmienok vzájomnosti ustanovených v nástrojoch Spoločenstva týkajúcich sa energie;

5. individuálne uplatnenie hospodárskeho testu s tým, že by udelenie povolenia podliehalo predloženiu dôkazu o existencii hospodárskej potreby alebo dopytu na trhu, hodnoteniu pravdepodobných alebo existujúcich hospodárskych vplyvov činnosti alebo hodnoteniu vhodnosti činnosti vo vzťahu k cieľom hospodárskeho plánovania stanoveným príslušným orgánom; tento zákaz sa netýka požiadaviek plánovania, ktoré nesledujú hospodárske ciele, ale slúžia závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu;
6. priama alebo nepriama účasť konkurenčných prevádzkovateľov, vrátane účasti v poradných orgánoch, pri udeľovaní povolení alebo pri prijímaní iných rozhodnutí príslušných orgánov s výnimkou profesijných orgánov a združení alebo iných organizácií, ktoré konajú ako príslušný orgán; tento zákaz sa netýka konzultácií s organizáciami, ako sú obchodné komory alebo sociálni partneri, o iných veciach, než sú jednotlivé žiadosti o udelenie povolenia, ani konzultácií so širokou verejnosťou;
7. povinnosť poskytovať alebo zúčastňovať sa na poskytovaní finančnej záruky alebo uzavrieť poistenie u poskytovateľa alebo subjektu, ktorý je usadený na ich území. Tým nie je dotknutá možnosť členských štátov požadovať poistenie alebo finančné záruky ako také, ani požiadavky vzťahujúce sa na účasť v kolektívnom kompenzačnom fonde, napríklad pre členov profesijných orgánov alebo organizácií;
8. povinnosť predbežného zápisu v registroch na ich území počas určitej doby alebo povinnosť predchádzajúceho výkonu činnosti na ich území počas určitej doby.

Článok 15

Požiadavky podliehajúce hodnoteniu

1. Členské štáty skúmajú, či sa podľa ich právnych systémov uplatňujú niektoré z požiadaviek uvedených v odseku 2, a zabezpečujú, aby všetky takéto požiadavky boli zlučiteľné s podmienkami ustanovenými v odseku 3. Členské štáty prispôbia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia tak, aby boli zlučiteľné s týmito podmienkami.
2. Členské štáty skúmajú, či ich právne systémy podmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie splnením niektorej z týchto nediskriminačných požiadaviek:
 - a) kvantitatívne alebo územné obmedzenia, najmä vo forme obmedzení stanovených podľa počtu obyvateľstva alebo vo forme minimálnej geografickej vzdialenosti medzi poskytovateľmi;
 - b) povinnosť poskytovateľa mať určitú právnu formu;
 - c) požiadavky, ktoré sa týkajú držby podielov/akcií v spoločnosti;

- d) požiadavky iné ako tie, ktoré sa týkajú záležitostí, na ktoré sa vzťahuje smernica 2005/36/ES alebo ktoré sú ustanovené v iných nástrojoch Spoločenstva, ktoré vyhradzuje prístup k predmetnej činnosti v oblasti služieb pre konkrétnych poskytovateľov na základe osobitnej povahy tejto činnosti;
- e) zákaz mať viac ako jednu prevádzku na území toho istého štátu;
- f) požiadavky, ktoré stanovujú minimálny počet zamestnancov;
- g) stanovené minimálne a/alebo maximálne tarify, ktoré musí poskytovateľ dodržiavať;
- h) povinnosť poskytovateľa dodávať iné osobitné služby spoločne so svojou službou.

3. Členské štáty overujú, že požiadavky uvedené v odseku 2 spĺňajú tieto podmienky:

- a) nediskriminácia: požiadavky nesmú byť priamo ani nepriamo diskriminačné vzhľadom na štátnu príslušnosť, alebo v prípade spoločností, vzhľadom na umiestnenie ich sídla;
- b) nevyhnutnosť: požiadavky musia byť opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu;
- c) proporionalita: požiadavky musia slúžiť na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa; nesmú prekročiť rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa; a nesmie byť možné nahradiť tieto požiadavky inými, menej obmedzujúcimi opatreniami, ktorými sa dosiahnu rovnaké výsledky.

4. Odseky 1, 2 a 3 platia pre právne predpisy v oblasti služieb všeobecného hospodárskeho záujmu len do tej miery, pokiaľ uplatňovanie týchto odsekov nebráni, právne alebo fakticky, výkonu určitej úlohy, ktorá im bola zverená.

5. V správe o vzájomnom hodnotení ustanovenej v článku 39 ods. 1 členské štáty uvedú:

- a) požiadavky, ktoré majú v úmysle zachovať, a dôvody, prečo sú podľa nich tieto požiadavky v súlade s podmienkami ustanovenými v odseku 3;
- b) zrušené alebo zmiernené požiadavky.

6. Od 28. decembra 2006 členské štáty nezavádzajú žiadne nové požiadavky takého charakteru, ako je uvedené v odseku 2, okrem prípadov, keď taká požiadavka spĺňa podmienky stanovené v odseku 3.

7. Členské štáty oznámia Komisii všetky nové zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia, ktoré ustanovujú požiadavky uvedené v odseku 6, spolu s odôvodnením týchto požiadaviek. Komisia tieto ustanovenia oznámi ostatným členským štátom. Toto oznámenie nebráni členským štátom prijať predmetné ustanovenia.

V lehote 3 mesiacov odo dňa prijatia oznámenia Komisia preskúma zlučiteľnosť každej novej požiadavky s právom Spoločenstva a tam, kde je to vhodné, prijme rozhodnutie, v ktorom požiada príslušný členský štát, aby tieto požiadavky neprijímal alebo ich zrušil.

Oznámením návrhu vnútroštátneho právneho predpisu v súlade so smernicou 98/34/ES sa splní oznamovacia povinnosť ustanovená v tejto smernici.

KAPITOLA IV

VOĽNÝ POHYB SLUŽIEB

ODDIEL 1

Sloboda poskytovať služby a súvisiace odchýlky

Článok 16

Sloboda poskytovať služby

1. Členské štáty rešpektujú právo poskytovateľov poskytovať služby v inom členskom štáte, než v tom, v ktorom sú usadení.

Členský štát, v ktorom sa poskytuje služba, zabezpečuje voľný prístup k činnosti v oblasti služieb a jej slobodné vykonávanie na svojom území.

Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na svojom území splnením požiadaviek, ktoré nedodržiavajú tieto zásady:

- a) nediskriminácia: požiadavka nesmie byť priamo alebo nepriamo diskriminujúca s ohľadom na štátnu príslušnosť, alebo v prípade právnických osôb s ohľadom na členský štát, v ktorom sú usadené;
- b) nevyhnutnosť: požiadavka musí byť opodstatnená dôvodmi verejného poriadku, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia alebo ochrany životného prostredia;
- c) proporionalita: požiadavka musí byť vhodná na dosiahnutie sledovaných cieľov a nesmie prekročiť rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

2. Členské štáty nesmú v prípade poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte obmedziť slobodu poskytovať služby uložením niektorej z týchto požiadaviek:

- a) povinnosť poskytovateľa mať prevádzku na ich území;
- b) povinnosť poskytovateľa získať od príslušných orgánov povolenie vrátane zápisu do registra alebo registrácie v profesijnom orgáne alebo združení na ich území, okrem prípadov, ktoré ustanovuje táto smernica alebo iné nástroje práva Spoločenstva;
- c) zákaz pre poskytovateľa vytvoriť určitú formu alebo typ infraštruktúry na ich území vrátane kancelárií či priestorov, ktoré poskytovateľ potrebuje na dodávanie príslušných služieb;
- d) uplatnenie osobitných zmluvných podmienok medzi poskytovateľom a príjemcom, ktoré bránia poskytovaniu služby samostatne zárobkovo činnou osobou alebo ho obmedzujú;
- e) povinnosť poskytovateľa vlastníť doklad totožnosti vydaný ich príslušnými orgánmi, ktorý sa konkrétne vzťahuje na vykonávanie činnosti v oblasti služieb;
- f) požiadavky, s výnimkou tých, ktoré sú potrebné pre ochranu zdravia a bezpečnosť pri práci, ktoré ovplyvňujú používanie zariadenia a materiálu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poskytovanej služby;
- g) obmedzenia slobody poskytovať služby uvedené v článku 19.

3. Členskému štátu, do ktorého sa poskytovateľ premiestni, sa nebráni stanoviť požiadavky na vykonávanie činnosti v oblasti služieb, ak sú opodstatnené dôvodom verejného poriadku, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia alebo ochrany životného prostredia, a ak je to v súlade s odsekom 1. Členským štátom sa nebráni uplatňovať v súlade s právom Spoločenstva svoje pravidlá o podmienkach zamestnávania vrátane pravidiel ustanovených v kolektívnych zmluvách.

4. Do 28. decembra 2011 predloží Komisia po konzultácii s členskými štátmi a sociálnymi partnermi na úrovni Spoločenstva Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tohto článku, v ktorej zváži potrebu navrhnuť harmonizačné opatrenia, týkajúce sa činností v oblasti služieb, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.

Článok 17

Dodatočné odchýlky od slobody poskytovať služby

Článok 16 sa nevzťahuje na:

1. služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ktoré sú poskytované v inom členskom štáte, okrem iného:
 - a) služby v odvetví poštových služieb, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb ⁽¹⁾;
 - b) služby v odvetví elektrickej energie, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou ⁽²⁾;
 - c) služby v plynárenskom odvetví, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom ⁽³⁾;
 - d) služby súvisiace s rozvodom a dodávkou vody a služby súvisiace s odpadovými vodami;
 - e) spracovanie odpadu;
2. záležitosti, na ktoré sa vzťahuje smernica 96/71/ES;
3. záležitosti, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov ⁽⁴⁾;
4. záležitosti, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 77/249/EHS z 22. marca 1977 na uľahčenie účinného výkonu slobody právnikov poskytovať služby ⁽⁵⁾;
5. činnosť súdneho vymáhania dlhov;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 15, 21.1.1998, s. 14. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1)

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutie Komisie 2006/653/ES (Ú. v. EÚ L 270, 29.9.2006, s. 72).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 57.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 78, 26.3.1977, s. 17. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o prístupí z roku 2003.

6. záležitosti, na ktoré sa vzťahuje hlava II smernice 2005/36/ES, ako aj požiadavky v členskom štáte, v ktorom sa poskytuje služba, ktoré vyhradzuju činnosť pre určitú profesiu;
7. záležitosti, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EHS) č. 1408/71;
8. pokiaľ ide o administratívne formálne náležitosti týkajúce sa voľného pohybu osôb a ich pobytu, záležitosti, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia smernice 2004/38/ES stanovujúce administratívne formálne náležitosti príslušných orgánov členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba, ktoré musia splniť oprávnené osoby;
9. pokiaľ ide o štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa presťahujú do iného členského štátu v rámci poskytovania služby, možnosť členských štátov požadovať víza alebo povolenie na pobyt od štátnych príslušníkov tretích krajín, na ktorých sa nevzťahuje režim vzájomného uznávania stanovený v článku 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach ⁽¹⁾ alebo možnosť členských štátov, aby zaväzovali štátnych príslušníkov tretích krajín, aby sa príslušným orgánom členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba, na vstupe alebo po ňom prihlásili;
10. pokiaľ ide o prepravu odpadu, záležitosti, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva ⁽²⁾;
11. autorské práva, súvisiace práva a práva, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 87/54/EHS zo 16. decembra 1986 o právnej ochrane topografií polovodičových výrobkov ⁽³⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz ⁽⁴⁾, ako aj na práva priemyselného vlastníctva;
12. úkony, ktoré zo zákona vyžadujú účasť notára;
13. záležitosti, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok ⁽⁵⁾;
14. registráciu vozidiel, ktoré sú predmetom lízingu v inom členskom štáte;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19. Dohoda naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 30, 6.2.1993, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2557/2001 (Ú. v. ES L 349, 31.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 24, 27.1.1987, s. 36.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 77, 27.3.1996, s. 20.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87.

15. ustanovenia týkajúce zmluvných a mimozmluvných záväzkov vrátane formy zmlúv, ktoré sa určujú podľa pravidiel medzinárodného práva súkromného.

Článok 18

Individuálna odchýlka

1. Odchylné od článku 16 a len vo výnimočných prípadoch môže členský štát, pokiaľ ide o poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte, prijať opatrenia súvisiace s bezpečnosťou služieb.
2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 možno prijať, iba ak je splnený postup vzájomnej pomoci ustanovený v článku 35 a tieto podmienky:
 - a) vnútroštátne ustanovenia, v súlade s ktorými sa opatrenie prijíma, nepodliehajú harmonizácii Spoločenstva v oblasti bezpečnosti služieb;
 - b) opatrenia poskytujú vyšší stupeň ochrany príjemcu, než by tomu bolo v prípade opatrenia prijatého členským štátom usadenia v súlade s jeho vnútroštátnymi ustanoveniami;
 - c) členský štát usadenia neprijal žiadne opatrenia alebo prijal opatrenia, ktoré sú nepostačujúce v porovnaní s opatreniami uvedenými v článku 35 ods. 2;
 - d) opatrenia sú primerané.
3. Odseky 1 a 2 sa nedotýkajú ustanovení stanovených v nástrojoch Spoločenstva, ktoré zaručujú slobodu poskytovať služby alebo ktoré umožňujú odchýlky od tejto slobody.

ODDIEL 2

Práva príjemcov služieb

Článok 19

Zakázané požiadavky

Členské štáty nesmú na príjemcov klásť také požiadavky, ktoré obmedzujú použitie služby dodávanej poskytovateľom, ktorý je usadený v inom členskom štáte, a to najmä tieto požiadavky:

- a) povinnosť získať od príslušného orgánu povolenie alebo urobiť vyhlásenie pre ich príslušné orgány;

- b) diskriminačné obmedzenia na udelenie finančnej pomoci z toho dôvodu, že poskytovateľ je usadený v inom členskom štáte alebo z dôvodu umiestnenia miesta poskytovania služby.

Článok 20

Nediskriminácia

1. Členské štáty zabezpečia, aby príjemca nepodliehal diskriminačným požiadavkám z dôvodu jeho štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska.

2. Členské štáty zabezpečia, aby všeobecné podmienky prístupu k službe, ktoré sú sprístupnené širokej verejnosti zo strany poskytovateľov, neobsahovali žiadne diskriminačné ustanovenia týkajúce sa štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska príjemcu, ale nevylučovali možnosť poskytnúť rozdielne podmienky prístupu, keď sú rozdiely priamo opodstatnené objektívnymi kritériami.

Článok 21

Pomoc pre príjemcov

1. Členské štáty zabezpečia, aby mohli príjemcovia v členskom štáte svojho bydliska získať tieto informácie:

- všeobecné informácie o požiadavkách uplatňovaných v iných členských štátoch v súvislosti s prístupom k činnostiam v oblasti služieb a ich vykonávaním, najmä o požiadavkách týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa;
- všeobecné informácie o možných opravných prostriedkoch v prípade sporu medzi poskytovateľom a príjemcom;
- kontaktné údaje o združeniach alebo organizáciách vrátane stredísk Siete európskych spotrebiteľských stredísk, kde môžu získať poskytovatelia alebo príjemcovia praktickú pomoc.

V prípade potreby zahŕňa poradenstvo zo strany príslušných orgánov aj jednoduché vysvetlenie jednotlivých krokov. Informácie a pomoc sa poskytujú jasným a jednoznačným spôsobom, sú ľahko dostupné aj na diaľku, a to aj elektronickými prostriedkami, a sú aktualizované.

2. Členské štáty môžu delegovať zodpovednosť za úlohu uvedenú v odseku 1 na miesta jednotného kontaktu alebo na akékoľvek iné subjekty, napríklad na strediská Siete európskych spotrebiteľských stredísk, združenia spotrebiteľov alebo Euro Info centrá.

Členské štáty oznámia Komisii názvy a kontaktné údaje týchto určených subjektov. Komisia zašle tieto informácie všetkým členským štátom.

3. V rámci plnenia požiadaviek uvedených v odsekoch 1 a 2 príslušný subjekt oslovený príjemcom kontaktuje v prípade potreby príslušný subjekt dotknutého členského štátu. Ten zašle požadované informácie čo najskôr žiadajúcemu subjektu, ktorý odovzdá informácie príjemcovi. Členské štáty zabezpečia, aby si tieto subjekty poskytli vzájomnú pomoc a prijímú všetky opatrenia na účinnú spoluprácu. Členské štáty zavedú spolu s Komisiou praktické postupy potrebné na vykonanie odseku 1.

4. Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 2 prijme opatrenia na vykonanie odsekov 1, 2 a 3 tohto článku, ktoré špecifikujú technické prostriedky na výmenu informácií medzi subjektmi rôznych členských štátov, a najmä na interoperabilitu informačných systémov, pričom zohľadní spoločné normy.

KAPITOLA V

KVALITA SLUŽIEB

Článok 22

Informácie o poskytovateľoch a ich službách

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia sprístupnili príjemcom tieto informácie:

- názov poskytovateľa, jeho právny štatút a formu, adresu, na ktorej je usadený, a údaje, ktoré ho umožnia rýchlo kontaktovať a priamo s ním komunikovať, pokiaľ možno prostredníctvom elektronických prostriedkov;
- ak je poskytovateľ registrovaný v obchodnom alebo podobnom verejnom registri, názov tohto registra a registračné číslo poskytovateľa alebo rovnocenný spôsob identifikácie v tomto registri;
- ak činnosť podlieha systému udeľovania povolení, podrobnosti o príslušnom orgáne alebo o mieste jednotného kontaktu;
- ak poskytovateľ vykonáva činnosť, ktorá podlieha DPH, identifikačné číslo uvedené v článku 22 ods. 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia ⁽¹⁾;

(1) Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2006/18/ES (Ú. v. EÚ L 51, 22.2.2006, s. 12).

- e) v prípade regulovaných povolání, profesijný orgán alebo podobnú inštitúciu, v ktorej je poskytovateľ registrovaný, odborný titul a členský štát, v ktorom bol tento titul udelený;
- f) prípadné všeobecné podmienky a ustanovenia, ktoré poskytovateľ využíva;
- g) prípadnú existenciu zmluvných ustanovení, ktoré poskytovateľ uplatňuje, a ktoré sa týkajú práva uplatniteľného na zmluvu a/alebo príslušných súdov;
- h) prípadnú existenciu popredajnej záruky, ktorú neustanovuje zákon;
- i) cenu služby v prípade, ak je cena pre daný druh služby určená zo strany poskytovateľa vopred;
- j) hlavné znaky služby, ak to už nie je zjavné z kontextu;
- k) poistenie alebo záruky uvedené v článku 23 ods. 1 a najmä kontaktné údaje poisťovateľa alebo ručiteľa a územné pokrytie.
2. Členské štáty zabezpečia, aby informácie uvedené v odseku 1 podľa preferencie poskytovateľa:
- a) predkladal poskytovateľ z vlastnej iniciatívy;
- b) boli ľahko prístupné pre príjemcu na mieste, kde sa táto služba poskytuje alebo kde je uzatvorená zmluva;
- c) mohli byť príjemcom ľahko prístupné elektronicky na adrese, ktorú poskytne poskytovateľ;
- d) boli uvedené v informačných dokumentoch dodaných príjemcovi poskytovateľom, v ktorých je ním poskytovaná služba podrobne opísaná.
3. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia na žiadosť príjemcu dodali tieto doplňujúce informácie:
- a) ak nie je cena pre daný druh služby určená poskytovateľom vopred, cenu služby alebo v prípade, že nemožno stanoviť presnú cenu, spôsob výpočtu ceny, aby si príjemca mohol cenu preveriť, alebo dostatočne podrobný cenový odhad;
- b) pokiaľ ide o regulované povolania, odkaz na profesijné pravidlá platné v členskom štáte usadenia a spôsob, ako k nim získať prístup;
- c) informácie o svojich viacodborových činnostiach a partnerstvách, ktoré sa priamo týkajú predmetnej služby a o opatreniach prijatých s cieľom predísť konfliktu záujmov. Tieto informácie sú zahrnuté do všetkých informačných dokumentov, v ktorých poskytovatelia podrobne opisujú svoje služby;
- d) každý kódex správania, ktorý sa vzťahuje na poskytovateľa, a adresu, na ktorej možno do týchto kódexov nahliadnuť elektronickými prostriedkami, s uvedením dostupných jazykových verzií;
- e) v prípade, že sa na poskytovateľa vzťahuje kódex správania alebo má členstvo v obchodnom združení alebo profesijnom orgáne, ktoré umožňujú mimosúdne urovanie sporov, informácie v tejto súvislosti. Poskytovateľ uvedie, ako získať podrobné informácie o charaktere a podmienkach mimosúdneho urovnania sporov.
4. Členské štáty zabezpečia, aby boli tie informácie, ktoré je poskytovateľ povinný poskytnúť v súlade s touto kapitolou, dostupné alebo poskytnuté zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom včas pred uzavretím zmluvy alebo v prípade, že neexistuje žiadna písomná zmluva, pred poskytnutím služby.
5. Požiadavky na informácie ustanovené v tejto kapitole dopĺňajú požiadavky, ktoré už stanovilo právo Spoločenstva, a nebránia členským štátom, aby uložili dodatočné požiadavky na informácie, ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov usadených na ich území.
6. Komisia môže v súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 2 spresniť obsah informácií stanovených v odsekoch 1 a 3 tohto článku podľa osobitej povahy určitých činností a môže bližšie určiť praktické spôsoby vykonávania odseku 2 tohto článku.

Článok 23

Poistenie profesijnej zodpovednosti a záruky

1. Členské štáty môžu zabezpečiť, aby poskytovatelia, ktorých služby predstavujú priame a osobitné riziko pre zdravie alebo bezpečnosť príjemcu alebo tretej osoby alebo pre finančné zabezpečenie príjemcu, uzavreli poistenie profesijnej zodpovednosti primerané povahe a rozsahu rizika alebo poskytli záruku alebo podobné opatrenie, ktoré sú, pokiaľ ide o ich účel, v zásade porovnateľné.

2. Ak sa poskytovateľ usadí na území členského štátu, členský štát od neho nesmie požadovať poistenie profesijnej zodpovednosti alebo záruku, ak je poskytovateľ už krytý zárukou, ktorá je rovnocenná alebo v zásade porovnateľná, pokiaľ ide o jej účel a krytie, ktoré poskytuje vzhľadom na poistené riziko, poistnú sumu alebo strop záruky a možné výnimky z krytia v inom členskom štáte, v ktorom je poskytovateľ už usadený. Ak je rovnocennosť iba čiastočná, členské štáty môžu vyžadovať dodatočnú záruku na krytie tých aspektov, ktoré ešte nie sú kryté.

Keď členský štát požaduje od poskytovateľa usadeného na jeho území, aby uzavrel poistenie profesijnej zodpovednosti alebo aby poskytol inú záruku, tento členský štát akceptuje ako dostatočný dôkaz potvrdenia o takomto poistnom krytí, vydané úverovými inštitúciami a poisťovateľmi usadenými v iných členských štátoch.

3. Odseky 1 a 2 neovplyvňujú úpravu poistenia profesijnej zodpovednosti alebo záruky stanovenú v iných nástrojoch Spoločenstva.

4. Na vykonávanie odseku 1 môže Komisia v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 40 ods. 2 vytvoriť zoznam služieb, pre ktoré sú charakteristické vlastnosti uvedené v odseku 1 tohto článku. Komisia tiež môže v súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 3 prijať opatrenia určené na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením o stanovenie spoločných kritérií na vymedzenie toho, čo je primerané povaha a rozsahu rizika, na účely poistenia alebo záruk uvedených v odseku 1 tohto článku.

5. Na účely tohto článku

- „priame a osobitné riziko“ je riziko vyplývajúce priamo z poskytnutia služby;
- „zdravie a bezpečnosť“ je vo vzťahu k príjemcovi alebo tretej osobe predchádzanie úmrtiu alebo vážnej ujmy na zdraví;
- „finančné zabezpečenie“ je vo vzťahu k príjemcovi predchádzanie podstatnej strate peňazí alebo hodnoty majetku;
- „poistenie profesijnej zodpovednosti“ je poistenie uzavreté poskytovateľom vzhľadom na potenciálnu zodpovednosť voči príjemcom a prípadne tretím stranám vyplývajúce z poskytovania služby.

Článok 24

Obchodná komunikácia v regulovaných povolaniach

1. Členské štáty odstránia všetky úplné zákazy obchodnej komunikácie v regulovaných povolaniach.

2. Členské štáty zabezpečia, aby bola obchodná komunikácia v regulovaných povolaniach v súlade s pravidlami výkonu povolania podľa práva Spoločenstva, ktoré sa vzťahujú najmä na nezávislosť, dôstojnosť a integritu povolania, ako aj na zachovanie mlčanlivosti spôsobom, ktorý je v súlade s osobitnou povahou každého povolania. Profesionálne pravidlá o obchodnej komunikácii musia byť nediskriminačné, opodstatnené závažným dôvodom týkajúcim sa verejného záujmu a primerané.

Článok 25

Viacodborové činnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa na poskytovateľov nevzťahovali požiadavky, ktoré ich zaväzujú vykonávať výhradne danú konkrétnu činnosť alebo ktoré obmedzujú vykonávanie rôznych činností spoločne alebo v partnerstve.

Takéto požiadavky sa však môžu vzťahovať na týchto poskytovateľov:

- a) regulované povolania, pokiaľ je to opodstatnené požiadavkou záruky súladu s pravidlami upravujúcimi profesionálnu etiku a správanie, ktoré sa menia v závislosti od osobitnej povahy každého povolania a je to potrebné na zabezpečenie ich nezávislosti a nestrannosti;
- b) poskytovatelia osvedčovacích a akreditačných služieb a služieb technického monitorovania, testovania alebo skúšobníctva, pokiaľ je to opodstatnené zabezpečením ich nezávislosti a nestrannosti.

2. Ak je udelené povolenie pre viacodborové činnosti medzi poskytovateľmi uvedenými v odseku 1 písm. a) a b), členské štáty zabezpečia, aby:

- a) sa zabránilo konfliktom záujmov a nesúladu medzi určitými činnosťami;
- b) sa zaručila nezávislosť a nestrannosť, ktorú si niektoré činnosti vyžadujú;
- c) boli pravidlá upravujúce profesionálnu etiku a správanie pri rôznych činnostiach navzájom zlučiteľné, obzvlášť pokiaľ ide o otázky mlčanlivosti.

3. V správe uvedenej v článku 39 ods. 1 členské štáty uvedú, na ktorých poskytovateľov sa vzťahujú požiadavky ustanovené v odseku 1 tohto článku, obsah týchto požiadaviek a dôvody, pre ktoré ich považujú za opodstatnené.

Článok 26

Politika kvality služieb

1. Členské štáty prijímú v spolupráci s Komisiou sprievodné opatrenia, aby podporili poskytovateľov pri dobrovoľnej činnosti, ktorej cieľom je zabezpečiť kvalitu poskytovania služieb, najmä prostredníctvom jednej z týchto metód:

- a) osvedčovaním svojich činností alebo ich hodnotením nezávislými alebo akreditovanými subjektmi;
- b) vypracovaním vlastného rebríčka kvality alebo účasťou na rebríčkoch kvality alebo označení vypracovaných profesijnými orgánmi na úrovni Spoločenstva.

2. Členské štáty zabezpečia, aby mali poskytovatelia a príjemcovia ľahký prístup k informáciám o význame určitých označení a o kritériách na používanie označení a iných značiek kvality súvisiacich so službami.

3. Členské štáty v spolupráci s Komisiou prijímú sprievodné opatrenia, aby povzbudili profesijné orgány, ako aj obchodné komory a remeselnícke združenia a združenia spotrebiteľov na svojom území k spolupráci na úrovni Spoločenstva s cieľom podporiť kvalitu poskytovania služieb, najmä uľahčením posúdenia schopností poskytovateľa.

4. Členské štáty prijímú v spolupráci s Komisiou sprievodné opatrenia na podporu vývoja nezávislých hodnotení, predovšetkým združeniami spotrebiteľov, v súvislosti s kvalitou a nedostatkami poskytovania služieb, a najmä vývoja porovnávacích skúšok alebo testovania na úrovni Spoločenstva a oznamovania ich výsledkov.

5. Členské štáty podporia v spolupráci s Komisiou vývoj dobrovoľných európskych noriem s cieľom umožniť zlučiteľnosť služieb poskytovaných poskytovateľmi v rôznych členských štátoch, informácie príjemcom a kvalitu poskytovania služieb.

Článok 27

Urovanie sporov

1. Členské štáty prijímú všeobecné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia poskytovali kontaktné údaje, najmä poštovú adresu, faxové číslo alebo e-mailovú adresu a telefónne číslo, kam môžu všetci príjemcovia vráťane tých, ktorí majú bydlisko v inom členskom štáte, poslať sťažnosti alebo žiadosti o informácie o poskytovanej službe. Poskytovatelia poskytujú svoju oficiálnu adresu v prípade, ak táto adresa nie je rovnaká ako ich obvyklá adresa na účely zasielania korešpondencie.

Členské štáty prijímú všeobecné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia odpovedali na sťažnosti uvedené v prvom pododseku v čo najkratšom čase a aby sa našli najst uspokojivé riešenia.

2. Členské štáty prijímú všeobecné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby boli poskytovatelia povinní preukázať splnenie povinností stanovených v tejto smernici týkajúcich sa poskytovania informácií a že tieto informácie sú presné.

3. V prípade, že je na dosiahnutie súladu so súdnym rozhodnutím potrebná finančná záruka, členské štáty uznávajú rovnocenné záruky predložené úverovej inštitúcii alebo poisťovateľovi usadenému v inom členskom štáte. Týmto úverovým inštitúciám musí byť v členskom štáte udelené povolenie v súlade so smernicou 2006/48/ES a týmto poisťovateľom, v prípade potreby, v súlade s prvou smernicou Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia ⁽¹⁾ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení ⁽²⁾.

4. Členské štáty prijímú všeobecné opatrenia, ktoré sú potrebné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia, na ktorých sa vzťahuje kódex správania alebo sú členmi obchodného združenia alebo profesijného orgánu, ktoré stanovujú mimosúdne urovanie sporov, o tom informovali príjemcu a uvádzali túto skutočnosť v každom dokumente, v ktorom sa podrobne opisujú ich služby, pričom sa uvedie ako sa dajú získať podrobné informácie o vlastnostiach a podmienkach použitia tohto mechanizmu.

KAPITOLA VI

ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 28

Vzájomná pomoc - všeobecné povinnosti

1. Členské štáty si navzájom poskytujú pomoc a zavádzajú opatrenia na účinnú vzájomnú spoluprácu s cieľom zabezpečiť dohľad nad poskytovateľmi a službami, ktoré poskytujú.

2. Na účely tejto kapitoly členské štáty určia jedno alebo viacero kontaktných miest, ktorých kontaktné údaje oznámia ostatným členským štátom a Komisii. Komisia uverejní a pravidelne aktualizuje zoznam kontaktných miest.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/68/ES (Ú. v. EÚ L 323, 9.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2005/68/ES.

3. Žiadosti o informácie a žiadosti o vykonanie kontrol, inšpekcii a šetrení podľa tejto kapitoly musia byť riadne opodstatnené, najmä konkrétnym uvedením dôvodu žiadosti. Vymenené informácie sa používajú iba v súvislosti so záležitosťou, pre ktorú sa o tieto informácie žiadalo.

4. V prípade doručenia žiadosti o pomoc od príslušných orgánov v inom členskom štáte členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia usadení na ich území poskytli ich príslušným orgánom všetky informácie potrebné na dohľad nad ich činnosťami v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi.

5. V prípade ťažkostí s vyhovením žiadosti o informácie alebo s vykonávaním kontrol, inšpekcii alebo šetrení dotknutý členský štát bezodkladne informuje žiadajúci členský štát s cieľom najsť riešenie.

6. Členské štáty poskytujú informácie, požadované inými členskými štátmi alebo Komisiou, elektronickými prostriedkami a v čo najkratšom možnom čase.

7. Členské štáty zabezpečia, aby mohli do registrov, v ktorých sú zapísaní poskytovatelia a do ktorých môžu nahliadať príslušné orgány na ich území, nahliadať za rovnakých podmienok aj rovnocenné príslušné orgány iných členských štátov.

8. Členské štáty oznámia Komisii informácie o prípadoch, keď ostatné členské štáty neplnia svoju povinnosť vzájomnej pomoci. Komisia prijme, v prípade potreby, primerané kroky, vrátane konaní stanovených v článku 226 zmluvy s cieľom zabezpečiť, aby dotknuté členské štáty plnili svoju povinnosť vzájomnej pomoci. Komisia pravidelne informuje členské štáty o fungovaní ustanovení o vzájomnej pomoci.

Článok 29

Vzájomná pomoc – všeobecné povinnosti členského štátu usadenia

1. Vzhľadom na poskytovateľov poskytujúcich služby v inom členskom štáte, členský štát usadenia poskytuje informácie o poskytovateľoch usadených na jeho území, keď o ne požiada iný členský štát, a najmä potvrdenie o tom, že poskytovateľ je usadený na jeho území a pokiaľ je mu známe, nevykonáva svoje činnosti nezákonným spôsobom.

2. Členský štát usadenia vykonáva kontroly, inšpekcie a šetrenia požadované iným členským štátom a informuje tento členský štát o výsledkoch a v prípade potreby i o prijatých opatreniach. Príslušné orgány pritom konajú v rámci právomocí, ktoré im boli udelené v ich členskom štáte. Príslušné orgány

môžu rozhodnúť o najvhodnejších opatreniach, ktoré sa prijímajú v každom jednotlivom prípade s cieľom vyhovieť žiadosti iného členského štátu.

3. Hneď ako sa členský štát usadenia dozvie o akomkoľvek konaní alebo konkrétnych skutkoch poskytovateľa usadeného na jeho území, ktorý poskytuje služby v iných členských štátoch, ktorými by sa podľa jeho poznatkov mohla spôsobiť vážna ujma na zdraví alebo bezpečnosti osôb alebo na životnom prostredí, informuje o tom v čo najkratšom možnom čase všetky ostatné členské štáty a Komisiu.

Článok 30

Dohľad členského štátu usadenia v prípade dočasného premiestnenia sa poskytovateľa do iného členského štátu

1. Pokiaľ ide o prípady, na ktoré sa nevzťahuje článok 31 ods. 1, členský štát usadenia zabezpečí, aby sa dohľad nad dodržiavaním jeho požiadaviek vykonával v súlade s právomocami dohľadu stanovenými v jeho vnútroštátnych právnych predpisoch, najmä prostredníctvom opatrení dohľadu v mieste usadenia sa poskytovateľa.

2. Členský štát usadenia neupúšťa od prijatia opatrení dohľadu alebo opatrení na dodržiavanie predpisov na svojom území z toho dôvodu, že služba bola poskytnutá alebo spôsobila škodu v inom členskom štáte.

3. Povinnosť ustanovená v odseku 1 neznamena povinnosť členského štátu usadenia vykonávať faktické preverky a kontroly na území členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba. Tieto preverky a kontroly vykonávajú orgány členského štátu, v ktorom poskytovateľ dočasne prevádzkuje svoju činnosť, na žiadosť orgánov členského štátu usadenia v súlade s článkom 31.

Článok 31

Dohľad členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba, v prípade dočasného premiestnenia sa poskytovateľa

1. Pokiaľ ide o vnútroštátne požiadavky, ktoré možno uložiť podľa článkov 16 alebo 17, členský štát, v ktorom sa poskytuje služba, zodpovedá za dohľad nad činnosťou, ktorú poskytovateľ vykonáva na jeho území. V súlade s právom Spoločenstva členský štát, v ktorom sa poskytuje služba:

a) prijíma všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia splňali tieto požiadavky, pokiaľ ide o prístup k činnosti v oblasti služieb a jej vykonávanie;

b) vykonáva kontroly, inšpekcie a šetrenia potrebné na vykonávanie dohľadu nad poskytovanou službou.

2. V súvislosti s požiadavkami inými ako tými, ktoré sú uvedené v odseku 1, ak sa poskytovateľ dočasne premiestni do iného členského štátu s cieľom poskytovať službu bez toho, aby tam bol usadený, príslušné orgány daného členského štátu sa v súlade s odsekmi 3 a 4 zúčastňujú na dohľade nad týmto poskytovateľom.

3. Na žiadosť členského štátu usadenia vykonávajú príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa poskytujú služby, všetky kontroly, inšpekcie a šetrenia potrebné na zabezpečenie účinného dohľadu zo strany členského štátu usadenia. Príslušné orgány pritom konajú v rámci právomocí, ktoré im boli udelené v ich členskom štáte. Príslušné orgány môžu rozhodnúť o najvhodnejších opatreniach, ktoré sa majú prijať v každom jednotlivom prípade s cieľom vyhovieť žiadosti členského štátu usadenia.

4. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa poskytuje služba, môžu z vlastnej iniciatívy vykonávať kontroly, inšpekcie a šetrenia na mieste, ak tieto kontroly, inšpekcie a šetrenia nie sú diskriminačné a nie sú motivované skutočnosťou, že poskytovateľ je usadený v inom členskom štáte, a ak sú primerané.

Článok 32

Výstražný mechanizmus

1. Ak členský štát zistí závažné konkrétne skutky alebo okolnosti týkajúce sa činnosti v oblasti služieb, ktoré by mohli spôsobiť vážnu ujmu na zdraví alebo bezpečnosti osôb alebo na životnom prostredí na jeho území alebo na území iného členského štátu, tento členský štát o tom informuje v čo najkratšom možnom čase členský štát usadenia, ostatné dotknuté členské štáty a Komisiu.

2. Komisia podporuje činnosť európskej siete orgánov členských štátov a zúčastňuje sa na nej s cieľom vykonať odsek 1.

3. Komisia prijíma a pravidelne aktualizuje v súlade s postupom ustanoveným v článku 40 ods. 2 podrobné pravidlá týkajúce sa riadenia siete uvedenej v odseku 2 tohto článku.

Článok 33

Informácie o dobrom mene poskytovateľov

1. Členské štáty poskytujú na žiadosť príslušného orgánu v inom členskom štáte a v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi informácie o disciplinárnych alebo administratívnych opatreniach, trestných sankciách a rozhodnutiach týkajúcich sa platobnej neschopnosti alebo konkurzu v dôsledku podvodu,

ktoré ich príslušné orgány prijali vo vzťahu k poskytovateľovi a ktoré sa priamo týkajú spôsobilosti poskytovateľa alebo profesijnej spoľahlivosti. Členský štát, ktorý poskytuje informácie, o tom informuje poskytovateľa.

Žiadosť podaná podľa prvého pododseku musí byť riadne odôvodnená, najmä pokiaľ ide o dôvody žiadosti o informácie.

2. Sankcie a opatrenia uvedené v odseku 1 sa oznamujú iba v prípade prijatia konečného rozhodnutia. Pokiaľ ide o iné vykonateľné rozhodnutia uvedené v odseku 1, členský štát, ktorý poskytuje informácie, uvádza, či je dané rozhodnutie právoplatné alebo či bol proti nemu podaný opravný prostriedok, pričom v takom prípade by mal príslušný členský štát uviesť dátum, kedy sa očakáva rozhodnutie o opravnom prostriedku.

Okrem toho členský štát uvádza ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, podľa ktorých bol poskytovateľ uznaný vinným alebo mu bol udelený trest.

3. Vykonávanie odsekov 1 a 2 musí byť v súlade s pravidlami o poskytovaní osobných údajov a s právami zaručenými osobám, ktoré boli v dotknutých členských štátoch uznané vinnými alebo ktorým bol udelený trest, a to aj profesijnými orgánmi. Všetky príslušné informácie, ktoré sú verejné, sú sprístupnené spotrebiteľom.

Článok 34

Sprievodné opatrenia

1. Komisia zavedie v spolupráci s členskými štátmi elektronický systém na výmenu informácií medzi členskými štátmi, pričom zohľadní existujúce informačné systémy.

2. Členské štáty prijímú v spolupráci s Komisiou sprievodné opatrenia na uľahčenie výmeny úradníkov poverených vykonávaním vzájomnej pomoci a zavedením odborného vzdelávania týchto úradníkov vrátane jazykového a počítačového odborného vzdelávania.

3. Komisia zhodnotí, či je potrebné zaviesť viacročný program s cieľom organizovať príslušné výmeny úradníkov a odborné vzdelávanie.

Článok 35

Vzájomná pomoc v prípade individuálnych odchýlok

1. Ak má členský štát v úmysle prijať opatrenie podľa článku 18, uplatňuje sa postup ustanovený v odsekoch 2 až 6 tohto článku bez toho, aby boli dotknuté súdne konania vrátane predbežných konaní a úkonov vykonávaných v rámci vyšetrovania trestného činu.

2. Členský štát uvedený v odseku 1 požiada členský štát usadenia, aby prijal opatrenia týkajúce sa poskytovateľa, a poskytne všetky príslušné informácie o dotknutej službe a okolnostiach prípadu.

Členský štát usadenia v čo najkratšom možnom čase skontroluje, či poskytovateľ vykonáva svoju činnosť v súlade so zákonom a overí skutočnosti, na základe ktorých bola žiadosť podaná. V čo najkratšom možnom čase informuje žiadajúci členský štát o prijatých alebo plánovaných opatreniach alebo, v prípade potreby, o dôvodoch, prečo žiadne opatrenia neprijal.

3. Po oznámení členského štátu usadenia, ako je stanovené v odseku 2 druhý pododsek, žiadajúci členský štát oznámi Komisii a členskému štátu usadenia, že má v úmysle prijať opatrenia, pričom uvedie:

- a) dôvody, prečo sa domnieva, že prijaté alebo plánované opatrenia zo strany členského štátu usadenia nie sú dostatočné;
- b) dôvody, prečo sa domnieva, že opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, spĺňajú podmienky ustanovené v článku 18.

4. Opatrenia je možné prijať až po uplynutí pätnástich pracovných dní odo dňa oznámenia stanoveného v odseku 3.

5. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť žiadajúceho členského štátu prijať príslušné opatrenia po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 4, Komisia v čo najkratšom možnom čase preskúma zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom Spoločenstva.

Ak má Komisia za to, že opatrenie nie je zlučiteľné s právom Spoločenstva, prijme rozhodnutie, v ktorom požiada dotknutý členský štát, aby upustil od prijatia navrhovaných opatrení alebo aby dané opatrenia bezodkladne ukončil.

6. V nalievavom prípade sa členský štát, ktorý má v úmysle prijať opatrenie, môže odchýliť od odsekov 2, 3 a 4. V takých prípadoch sa opatrenia v čo najkratšom možnom čase oznámi Komisii a členskému štátu usadenia s uvedením dôvodov, prečo ich členský štát pokladá za nalievavé.

Článok 36

Vykonávacie opatrenia

V súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 3 prijme Komisia vykonávacie opatrenia určené na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto kapitoly jej doplnením o určenie lehôt stanovených v článkoch 28 a 35. Komisia tiež v súlade s postupom uvedeným v článku 40 ods. 2 prijme praktické opatrenia

na výmenu informácií elektronickými prostriedkami medzi členskými štátmi, a najmä ustanovenia o interoperabilite informačných systémov.

KAPITOLA VII

KONVERGENČNÝ PROGRAM

Článok 37

Kódexy správania na úrovni Spoločenstva

1. Členské štáty prijímú v súlade s právom Spoločenstva a v spolupráci s Komisiou sprievodné opatrenia, aby podporili vypracovanie kódexov správania na úrovni Spoločenstva, najmä zo strany profesijných orgánov, organizácií a združení, ktorých cieľom je uľahčiť poskytovanie služieb alebo usadenie sa poskytovateľa v inom členskom štáte.

2. Členské štáty zabezpečia, aby boli kódexy správania, uvedené v odseku 1, prístupné na diaľku prostredníctvom elektronických prostriedkov.

Článok 38

Dodatočná harmonizácia

Komisia do 28. decembra 2010 zhodnotí možnosť predloženia návrhov harmonizačných nástrojov týkajúcich sa týchto oblastí:

- a) prístup k činnosti súdneho vymáhania dlhov;
- b) súkromné bezpečnostné služby a preprava hotovosti a cenností.

Článok 39

Vzájomné hodnotenie

1. Najneskôr do 28. decembra 2009 predložia členské štáty Komisii správu, ktorá bude obsahovať informácie uvedené v týchto ustanoveniach:

- a) článok 9 ods. 2, o systémoch udeľovania povolení;
- b) článok 15 ods. 5, o požiadavkách podliehajúcich hodnoteniu;
- c) článok 25 ods. 3, o viacodborových činnostiach.

2. Komisia postúpi správy, uvedené v odseku 1, členským štátom, ktoré ku každej správe predložia do šiestich mesiacov od ich prijatia svoje pripomienky. V rovnakej lehote uskutoční Komisia o týchto správach konzultácie so zainteresovanými stranami.

3. Komisia predloží správy a pripomienky členských štátov výboru uvedenému v článku 40 ods. 1, ktorý ich môže pripomienkovať.

4. Na základe pripomienok uvedených v odsekoch 2 a 3 Komisia najneskôr do 28. decembra 2010 predloží Európskemu parlamentu a Rade súhrnnú správu, v prípade potreby doplnenú návrhmi na ďalšie iniciatívy.

5. Najneskôr do 28. decembra 2009 predložia členské štáty Komisii správu o vnútroštátnych požiadavkách, na uplatňovanie ktorých by sa mohol vzťahovať článok 16 ods. 1 tretí pododsek a článok 16 ods. 3 prvá veta, a uvedú dôvody, prečo sa domnievajú, že uplatňovanie týchto požiadaviek spĺňa kritériá uvedené v článku 16 ods. 1 tretí pododsek a v článku 16 ods. 3 prvá veta.

Potom členské štáty zašlú Komisii všetky zmeny svojich požiadaviek vrátane nových požiadaviek, ako je uvedené vyššie, spolu s ich odôvodnením.

Komisia tieto zaslané požiadavky oznámi ostatným členským štátom. Toto zaslanie nebráni prijatiu predmetných ustanovení členskými štátmi. Komisia potom každý rok vypracuje analýzy a usmernenia o uplatňovaní týchto ustanovení v kontexte tejto smernice.

Článok 40

Výbor

1. Komisii pomáha výbor.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES s ohľadom na ustanovenia jeho článku 8. Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

Článok 41

Doložka o preskúmaní

Do 28. decembra 2011 a potom každé tri roky predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade súhrnnú správu o uplatňovaní tejto smernice. V súlade s článkom 16 ods. 4 sa táto správa bude zaoberať najmä uplatňovaním článku 16. Taktiež sa v nej

zváži potreba dodatočných opatrení v prípade záležitostí vyňatých z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. K správe sa v prípade potreby pripoja návrhy na zmenu a doplnenie tejto smernice zamerané na dokončenie vnútorného trhu so službami.

Článok 42

Zmena a doplnenie smernice 98/27/ES

V prílohe k smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES z 19. mája 1998 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov⁽¹⁾ sa dopĺňa tento bod:

„13. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36)“.

Článok 43

Ochrana osobných údajov

Vykonávanie a uplatňovanie tejto smernice, a najmä ustanovení o dohľade, dodržiava pravidlá o ochrane osobných údajov ustanovené v smerniciach 95/46/ES a 2002/58/ES.

KAPITOLA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 44

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 28. decembra 2009.

Znenie týchto opatrení oznámia bezodkladne Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 51. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2005/29/ES.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 45

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 46

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu, 12. decembra 2006.

Za Európsky parlament

predseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

predseda

M. PEKKARINEN